

P19 Cp II 958.1

Р19 Ср II 958.1

30

2244 м

~~Министарство Просвѣты~~

1909 г. а. у. Београд. т. к. у. б.

ВОСМАИВА,

или

ПОГЛЕДЪ НА СТАНЪ

КНЯЖЕСТВА СРБИЕ

одъ

КОЧИНЕ КРАИНЕ ДО НАШИИ ВРЕМЕНА.

НАПИСАО У ЧЕЗ АВОМЪ СЛОГУ

СЪ ПОВѢСТНИЧКИМЪ И ДРУГИМЪ ПРИМЪДВАМА,

М. Д. РАШИЊЪ.

ДРУГО ИЗДАНИЕ

СОВСТВЕНОСТЪ САЧИНТЕЛЪВА.

У БЕОГРАДУ.

У Књигопечатњи Княжества Србскогъ

1859.

ГОСТИНИЦА

ПОЛТАВА НА СТАРИ

ВЪВЕДЕНИЕ

Инв. бр. 319531

КОПИЕ ДО НАШИ ВРЕМЕНА

Сва безсмъртна дѣла,
Быт' мораю зрела!
А безсмъртно име,
Дав само време! —

М. Д. Р. А. Ш. Н. Р.

ДЪЛГО ВЪДАНІЕ

ГОСТИНИЦА НА СТАРИ

УВЕВЕДЕНИЕ
Въведеніе до наши времена

1859.

РОДОЛЮБИВОМЪ СРБИНУ

Ађутанту Свѣтлогъ Княза

МИЛОША ОБРЕНОВИЋА I.

ГОСПОДИНУ МАЈОРУ

МИЛЕНКУ ТЕОДОСИЋУ

КАО ЗНАКЪ ВЕЧИТОГЪ СПОМЕНА

посвећує и по другій путъ,

М. Д. Рашићъ.

ПОЛОЖЕНІЮ СЛѢДУЮЩЕ

СЛѢДУЮЩЕ

СЛѢДУЮЩЕ

СЛѢДУЮЩЕ

СЛѢДУЮЩЕ

СЛѢДУЮЩЕ

У МЕСТО ПРЕДГОВОРА.

СВЕ Є ИЗЪ ТОЧКЕ!

И

ТОЧКА Є СВЕ!

Све се на своіой окретати мора;

Времена Точки!

Жек' свак' чини, што є коме воля!
Я љу с' држат' књижевнога поля! —
Властолюбаць, нек' за влашћу чезне!
Я љу писат' књижице полезне!
Нек' трговцы пребраю новце!
А пастири яганьце и овце!
Нек' морнари бродовима плове!
Хитри ловци нека звѣрадъ лове!
Землѣмѣрци, нека землю мере!
А и тежакъ некъ є раломъ дере! —
Духовенство нека народъ учи!
Да се єданъ одъ другогъ недучи!...
И свог' брата да не стреля братаць,
К'о на зеца штоно пуца ловаць!
Већ' да с' любе, ко дѣца одъ отца,
Оног' свию на небесма творца!

Койно ведри, койно и облачи
 И кой неће да му с' народъ тлачи!
 Кои сазда Све изъ єдне речи,
 Кои болне невидимо лечи! —
 Све што сазда сазда у времену
 А то време . . . бы тад' . . у темену
 Теме . . . то є было . . . у простору . . .
 Теме изворъ . . беше . . цѣломъ створу.

* * *

Сваке черте, точка є почетакъ
 Ал' є точка . . . и черте . . . свршетакъ . . .
 Изворъ точке . . . гдѣ мора да буде?!!! . . .
 Сви мудрацы и данасъ іошъ блуде!
 Изворъ умъ є! кой цѣль свою
 стиже

Самоцѣль ту нико непостиже
 Свашто дакле има свой почетакъ!
 Ал' свачем' є нужданъ и свршетакъ!
 Одъ мртвога, живо се порађа
 У природи, вазда влада свађа!
 Црвъ се рађа . . . живи одъ човека
 Црвъ бы човекъ іошъ пре свога
 века

Црвъ човекъ є и црве онъ рани
 Одъ црви се, нико неодбрани!

* * *

Сама вѣчностъ мора быт' округла
 Или имат' три, четири угла;

Коіой опетъ точка е почетакъ . . .
У точки е истой и свршетакъ!
Почетакъ е свршетакъ свачега
То е оно: алфа и омега!

* * *

У свршетку свѣтлог' бѣлог' дана
Започинѣ мракъ и ноћна тама!
А изъ таме раѣа се текъ зора
Видѣт' ово красно е съ Воспора
Када сунце, ил' месецъ се диже;
Сва се коса на глави уздиже!
Одъ милине и одъ усхићеня!
Како с' дивно меняю створеня!
Сунце ярко на западу зађе,
Бледый месецъ съ истока изађе
Све изъ мора, овог' ил' онога,
Боже милый! кад' ће изъ србскога.

То а оно: афа и омеа! ...
 Повста в ерштатк сареса ...
 У томк в естой ... и ерштатк ...
 Нойой опетъ томк в повста ...

* * *

Роже мнэй! рад, бе, нар ебдогота.
 Све нар мода, оро, на, охол,
 Ветрэй месенъ сь нсторк вара
 Сунде вбро на завадъ вара,
 Наво с, дивно менно створеня!
 Одр мнине в одъ ухиреня!
 Сва се коса на главн удрже!
 Наво сунце, на месенъ се дже;
 Видѣт ово врасно е сь вочнода
 А нар таме вара се таръ зора
 Запорннѣ мдаръ и норна там!
 У ерштатк ерштатк, брмол, дана

КОСМАЙКА.

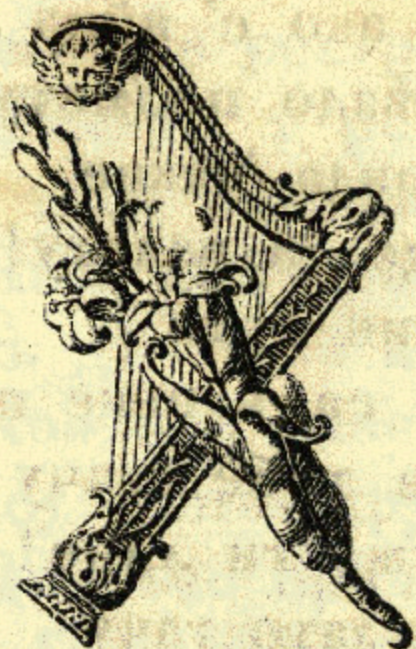
Издана въ 1874 г. въ С. П. б. г.
въ книжницѣ А. С. Свѣтлицкаго.

КНИЖКА I-ва.

Л И П А Н О О Л

Грѣота е, да се добро незна,
А срамота, да се заборава!

Л И П А Н О О Л

ВИЛА КОСМАЙКА И СРБИЈА.

В и л а .

Већъ више не могу ,
Сестро моя дична!
Гледат' чуда тайна,
Теби неприлична!
Што смераю неки
Тии твои синови,
Кое си родила
У бѣли дворови! —
Голубица нигда
Кукавце не леже
Голубица ты си (Србио)!
Зато м' е и теже!

Осимъ ако с' яйца
 У гнѣздо подмету
 Мора онда 'накве
 Птице да излету!
 Зато ниє чудо ,
 Што садъ неке птице
 Против' тебе скачу
 И руже ти лице!
 Вальда зато гачу
 Ёрь те виде ячу,
 Што си своя стала ,
 И Турцы т' не тлачу.

*

* *

Све єданъ на другог'
 Изъ потає режу
 Како да т' улове
 Свак' у свою мрежу!

* *

Гледе да те сатру;
 Но не што бы хтели ,
 Ни є ли то лудость?!
 Кажи, молимъ! є ли?
 Ты се можда чудишь
 И држишь я лажемъ,
 Што ти сада желимъ
 Истину да кажемъ

И мени є сестро!
 Што ђу т' рећи дивно,
 Да твои синови,
 Чине све противно!
 Срѣ дѣла сва њина
 Коя они чине
 Нису ништа друго,
 До саме причине:
 Злобе и пакости
 И јошѣ друге страсти;
 Сви породи пакла,
 Њине су радости!
 У њиновомѣ срцу
 Прво место узе,
 Паклена себичностъ
 Да народѣ твой музе;
 Јошѣ у срцу њиномѣ
 Друго место узе:
 Властолюб'є клето,
 Да мож' гледат' сузе,
 Коє Србскій народѣ
 За любимцемъ ¹⁾ точи,
 И съ њима се управ'
 Њга ради бочи;
 А на мѣсту трећемъ
 Освета заспала,
 Коя ено! сад' се
 Подигла, устала! —

* * *

Подъ завѣсомъ добра,
 Чине они свака
 Богомрзка дѣла,
 Вѣруй ми и така,
 Каква іоште до сад'
 Не быше у свету;
 А и опетъ смешна
 Подобна детету! 2)

* * *

Има доста дана
 А много година,
 Одъ како ты твога
 Презрела си сына
 Поносъ, дику твою,
 Радость и милину,
 Кой бы само знао,
 Поди' отачбину:
 Но пре не мож' быти,
 Докле се не срину
 И док' се налазе
 Свак' у своме чину
 По некій тїи твои
 Све сами врачарцы 3)
 Изродъ и пасторцы,
 А вазда простацы.

* * *

За простоту ништа
 Нећу т' више рећи ;
 Срѣ овога има
 Свуда по несрећи!

* * *

Док' си пређе турска,
 Ты робиня была,
 Деца су те твоя,
 Тад' жешће любила, ⁴⁾
 Срѣ су т' онда сложно
 У скупу бранила
 Сви у большой нади,
 Велика и мала
 Више ии е было,
 Одъ косовска поля ;
 Измећ' свию други,
 Я ти незнамъ боля —
 Одъ Петровићъ Коче
 У нѣгова рата,
 Кои Турке живе,
 Неоружанъ вата!
 Збогъ чега му Турцы
 Име даше *Коца* ⁵⁾ —
 А кодъ србске войске
 Поста войсковођа;
 Срѣ е дѣцу твою
 Чув'о одъ Турака ;

Но найпосле и онъ,
 Допаде имъ шака
 Када оно Турцы
 Люто преварише
 Ласцій генерала
 Новцемъ подмитише.

Обколе га Турцы
 И то са три стране, ⁶⁾
 Те ту онъ сад' жертва
 Народня постане.
 Грозномъ смрћу паде,
 Србскій овај Юнакъ,
 Али и онъ Турке
 Шилѧо е у мракъ,
 Онъ е Турке ганьо
 Одъ Софиѧе далъ,
 Збогъ чега се Турцы
 И сад' на нѣг' жале. —
 Онъ е у теснацу
 Оном' край Дунава,
 Не далеко одъ ког'
 Лежи градъ Оршава. —
 К'о штоно е негда
 Пао Леонида,
 Тако сад' и Коча
 Неостави стида! —

Другій ти є быо
 Петровићу Ђорђе
 И са њиме друге
 Србске войсковође;
 Но онъ измеђ' свію
 Зва се воєвода, —
 За свое заслуге —
 Одъ србског' народа.
 Родио се малый,
 И врло сирома,
 Ал' постаде велик',
 Када рече: Ома!
 Срби сад' устайте
 И сложно на Турке,
 На душмане наше
 Свима нама горке,
 Кои предке наше,
 Люто нападаше
 Све туглие кивне
 Оне мрзске паше;
 И то да е само,
 Ни по' яда ни є!
 Ал' ево! шта чине
 Ове крвопие!
 Єничари грозни
 А у наше време

Све нам' одъ данъ на данъ
Навалюю бreme
Теже, одъ тежега
Данка и арача
Ко ќе то сад' моќи?
Све нѣма да плаќа!
И то јошъ е мало,
Веќъ мисле и мене,
Одъ мог' добра куќе,
Ма кудъ, да опреме;
Па да онда они
По куќи владаре
Са женам' да еду
Све безъ едне паре! —
То се трпит' неће!
Ма не имо среће;
Ерз ќе зло Турака
Напаст' насъ јошъ веќе,
Ако пропустимо
Ове мы сад' згоде!
Само скоро браќо!
Ено! веќъ иу воде!
Седоглаве старце
Спетляне у ланце
Вальда иу то воде,
Гордым' Даијама?
Или мож'да гладным'
Турским' спаијама?"

* * *

Пушке запуцаше,
 Турцы с' коня паше
 Црный ђорђе рече:
 „Све е сада наше!“
 Одъ тад' ђорђе 7) поче с'
 Даню, ноћу скриват'
 И Србима слогу
 У срце уливат'.
 То е сестро было!
 Около пролећа;
 А овога истог'
 Нашега столећа;
 Донде самъ ти вѣруй!
 У синциру была,
 Туге пуне данке
 Сузама пратила;
 Сръ морадо сужна
 У гори ядати
 И са дѣцомъ твоіомъ,
 Заедно страдати.

*

* *

После десеть лета,
 Ал' да видишь чуда,
 Стиже србскій народъ,
 Нека срећа уда!
 Юшь се и сад' сећамъ
 За некакву стегу

Кад' Турцы дошоше
 Ал' Ђорђе у . . . збегу! 8) —
 Куку мени тужной!
 Сад' да видишь яда!
 Како србскій народъ
 Управ' тад' пострада! 9)
 Срѣ сад' наста време,
 Да с' освете Турцы
 Одъ жалостне вике
 Обколе ме звуцы;
 Кои небо само,
 Чини ми с' продраше;
 Срѣ са живиі люди
 Турцы коже драше. — —
 Тамо майка пишти!
 Онде! сестра яда
 Люба овде! съ мужемъ
 Подъ оштрый ножъ пада!
 На Стамбол-каши
 И оной у граду
 Вешани су Срби
 За челюсть и браду! . . .
 А некій за ѣзикъ
 И за сама ребра;
 Ако ни е им'о,
 Дати: злата, сребра.
 Нити коме криви,
 Нити коме дужни!

Они ту помреше
 К'о робови сужни!
 Срећанъ, ко е было
 И мого измаћи —
 Ако и безъ добра
 И ствари домаћи
 Радостанъ е было,
 Ёръ е животъ мио, —
 Одъ крвника холи —
 Бѣгствомъ избавио.
 Но сада се гледе,
 Исти страдалницы, —
 Са другим' очима
 И к'о одпадницы —
 А сынъ, тад' кои е
 Утеко са бабомъ.
 Данасъ сродна браћа
 Назывлю га „Швабомъ!!!“ —

*

* *

Ако неко мысли,
 Да ово долази
 Одъ проста народа,
 Тай са пута слази! —
 Име ово мрзко,
 Дошло е са стране
 И то одъ опаке
 Текъ да нам' забране,

Да се мы учимо,
 Управлят' државу,
 Просвету уводит'
 И подизат' славу!

*
 * * *

Но сад' љу т' да кажемъ
 За дична Юнака,
 Кой се не бояше
 Тад' силны' Турака';
 Нит' свирѣпы' оны'
 Силны' Ёничара';
 Ёрѣ ѣ знао умно,
 Турке да очара:
 Са сладкым' рѣчима
 Србскомъ политикомъ;
 Те за то га народъ
 Назва своіомъ дикомъ,
 И Княземъ га своимъ,
 За свагда ѣ призн'о!
 А тай Юнакъ гдѣ ѣ?!¹⁰⁾
 Молимъ те! понизно!?
 Обреновићъ Милошѣ,
 Да тай Юнакъ ни ѣ?!
 Кой разагна Турке
 А са њима и мракъ!
 И кой рече: „Чуо самъ,
 Я одѣ отца стара:

„Да гвоздена врата,
 Лѣпа речъ отвара!“
 Те онъ знаде кротко,
 Цару да представи,
 Како с' народъ Србскій
 Немилице дави;
 Да є народъ миранъ,
 И са свимъ му одданъ;
 Само то іошъ жели:
 Да буде слободанъ!
 А притоме опетъ
 Своме Цару вѣранъ,
 Као што и до сад'
 Вазда є примѣранъ;
 Само крвопие,
 Неке, да уклони!
 И Бератъ наслѣдства
 Нѣму да поклони! —
 Сад' када є Ћорђе
 Већъ у збегу быо
 Милошъ Обреновићъ,
 Србе в скупно,
 После єдног' лета
 И осамъ месецы
 Тада уста' Милошъ
 Съ мачемъ у десницы
 У селу Црнићу¹⁰⁾
 Свог' живленя месту,

Гдѣ и данасъ видишь,
 Само врлетъ честу. ¹¹⁾ —
 Предѣль найзгодни
 За тадашиѣ станѣ
 Кад' є Срба нег' сад'
 Млого было манѣ —
 Да є манѣ было:
 То кула ¹²⁾ сведочи,
 И данасъ кой види
 Одма се укочи
 Одъ стра' и ужаса,
 Узиданы' глава',
 Кое жертве быше,
 Да с' уздигне слава! — —

*

* * *

Сваког' глувог' доба,
 Кад' ветрови зуче,
 Са куле се тада
 Ужасный гласъ чуе:
 Шта чините Срби?
 Шта заръ не чуєте?!
 Да време већъ наста,
 Да с' опаметите! —
 Да с' проѣте кавге,
 Освете и свађе
 Турцы, нек' се кавђе
 И зло нек' и снађе! —
 Немойте се светит'
 И то брату своме,

Те да не гледамо
 Више мы громове!
 Да васъ немилице
 Изъ облака туку;
 Пакъ да јошъ слушамо
 Збогъ неслоге бруку.
 Мы смо! ево примѣръ
 Неслоге, освете,
 Србски поглавара
 А народнѣ штете
 И овдѣ чаємо
 Божиѣга Суда!
 Ал' наша є срећа
 И у томе уда! — —

*
* * *

Но да се повратимъ
 Я ономъ Јунаку,
 Кой за Турке беше
 Самъ громъ у облаку;
 Прва кога битка
 На Любићу беше.
 Страшно є ту было,
 Кад' Турцы почеше
 Изъ картача топа,
 Грувати жестоко . . .
 Али Милошъ брзо
 Баца бистро око

И кад' виде само
 Ту трешнѣва топа,
 Одма онъ повиче:
„Држ'те с' браќо снопа!“
 Но кад' мало за тымъ
 Юрну Турцы силно . . .
 Нађу само сноплѣ
 И крша обильно! . . .

*

* * *

Кои иде мудро,
 Тай не гине лудо!
 За то нека ни е
 Никома за чудо!
 Што с' Милошъ измаче
 Съ неколико друга,
 Када нѣговъ беше,
 Ага Вуле ¹³⁾ слуга. —
 Измакне се у збегъ
 До Любице ¹⁴⁾ оде
 Те онако съ коня,
 Напию се воде,
 Воде и ракиѣ
 Пакъ да войску диже
 Съ којомъ турску силу
 Што брже да стиже!
 Но ту му е сада
 Јово изъ Добраче —
 За ким' свакій Србинъ
 И данасъ јошъ плаче —

Бюо десна рука
 А и десно крило ;
 Брѣ воинство с' было
 Тада растурило . . .
 А Јово са свои ,
 До петъ стотин' друга
 Сусретне Милоша
 Усредѣ густа луга
 И рече Милошу :
 „Ево ти доведо !
 Петъ стотина друга
 И све самъ те гледо ,
 Гдѣ ѣу да те наѣмъ
 Съ тобомъ се састанемъ ,
 Па да онда съ тобомъ
 Я Турке нападнемъ !
 Тад' му Милошъ рече :
 „О редкій Юначе !
 „Съ тобомъ кой иде ,
 „Том' майка не плаче !“
 Одъ радости мучанъ ,
 Онъ на землю клече
 И мени се чини ,
 Да ово изрече :
 „Хвала теби Боже !
 „Ком' се свашто може ,
 „Брусмо дакле на махъ
 „Мы крваве ноже !

„Па юришь на Турке
 „Сад' да учинимо
 „И миллу нам' землю
 „Нашу очистимо
 „Па да не гледамо
 „Виш' крвнике наше,
 „Оне мрзке, грозне,
 „Крвне Делибаше,
 „Ѓничаре горде
 „И све Турке люте
 Кои Срб'ма свима
 Све о глави слуте!

*

* *

Идућ' Милошъ брижно,
 Беченъ добошъ нађе;
 Па да Мелетию ¹⁵⁾
 Да по гори зађе
 И добошемъ гласно
 Воинству да яви:
 Да ће одма сутра
 Чим' зора заплави,
 Милошъ да удари,
 На душмане наше
 Силеце крвне
 И све Делибаше;
 На Чачакъ ће првый
 Юришь да учини,

Па оданде нагло,
 Да с' повуче Дрини
 И Хуршида Пашу,
 Кой съ босанске стране,
 Хтеде Срб'ма нанет'
 Тужне, горке ране! —

*

* *

Ал' Милошъ кад' дође,
 Виде и победи;
 Еръ е онъ ту имо,
 И стараца седи:
 Све Кочине страшне,
 И Ђорђеве борце,
 Кои Турке траже
 Ил' иду назорце! —

*

* *

Кад' ал' на еданпутъ
 Барутана плану¹⁶⁾
 Турцы заплашени
 Оставе Сексану¹⁷⁾.

*

* *

Сад' када цебана¹⁹⁾
 Громогласно плану!
 Безъ обзира Турцы
 Сви бегати стану!
 Срби потрчаше
 Турцы попадаше

А погдѣкои немож'
 Коня да узяше ;
 У страу помысле
 Божій є кияметъ ¹⁹⁾
 Кад' Милошъ подиже
 И сложи Вилаетъ. ²⁰⁾

* * *

Гдѣно има среће
 Има и несреће ,
 А несрећа гдѣкад'
 Добро нам' донеће ! —
 Ёрѣ сад' се на Дублю ²¹⁾
 Стекли силни Турцы
 Загладнѣли тужни ,
 Ка'но исти вуцы ;
 Неброєнно пута
 На наше упреше
 Жестоко сестро огань ,
 Олово просуше ! —
 Но и овдѣ турска
 Беше срећа лоша ;
 Ёрѣ кад' само чуше
 За име Милоша
 Побегоше листомъ
 Покривени прахомъ
 И заданимъ нѣма
 Милошеvimъ страхомъ.

Ту ии Милошъ разби
 Све изъ густа луга
 Са две хиляд' храбры'
 Одабраны' друга!
 Паде ту безъ броя
 Србиѣ душмана',
 Кои ено! сташе
 Гавранима рана! —

* * *

Та! ко битку доби
 Ону код' Палежа?! —
 Гдѣно войска пређе
 Разтурена лежа?!
 Па и ону близу
 Карановца места
 Кад' Срб'ма барута
 И олова неста?! —
 А и Пожаревацъ²²⁾
 Може сведокъ быти,
 Шта учини Милошъ,
 Кад' заче свитити —
 Валѣво и Ратаръ
 Сведочити могу
 Шта Милошъ учини
 Кад' с' помоли Богу
 И када предъ войскомъ
 На цамию наже

Одъ гдѣ Турцы на махъ ,
Стадоше да беже!

*

* . *

Ћорђе се е вазда
Са Турцыма био ,
А Милошъ е срећно
Свагда Турке вио !
Ерѣ мудро се съ њима
Знаде обходити
Те и Марашлию
За се задобити.

*

* . *

„Болѣ сестро знати“ !
„Него ли имати“ !
То е онда рекла
Србска свака мати !

*

* . *

А кад' оно Милошъ
Ћая-пашу стеже,
Ал' онъ на Мораву
Мышля зарѣ избеже . . .
Но лоша е срећа
Ћая-паше была;
Ерѣ га съ лѣве стране
Пушка е пробила.
Паде Ћая-паша
У Мораву реку ,

Ал' я одма зачу
 Турским' речма дреку ;
 И Турцы повичу :
 Иоктуръ Њая - паша
 А са србске стране
 Побѣда е наша!!! —

*
* * *

Кад' у овой земљи ,
 Миръ се сад' утврди ;
 Одма Берать²³⁾ дође
 И Князь се потврди ! —
 Како ли ти онда
 Сви весели бысмо ,
 Кад' Княза наслѣдна
 Одъ Цара добисмо ! —
 Сва е тад' Србия
 Само „Слава“ была ;
 Сръ е србска младежь
 Хоро у ватила ,
 И свако се тада
 Любило, грлило ;
 Сръ е свако знало
 Шта се задобило ! —
 Ту се пѣсме чуше
 И србски Давори
 Одъ Кралѣвићъ Марка
 По сви бѣли двори !

Князь се беше сѣино
 Украсно тада
 И вѣруй ми сестро!
 К'о да гледимъ сада,
 Кад' Князь Милошъ вес'о
 Предъ народомъ рече:
 „Да л' одъ ове среће,
 „Има какве веће!“

Пакъ после продужи:
 „Ето ти народе!
 Давно изгледане,
 Премилле слободе!
 Но небуд'те браћо!
 Као мала деца
 Коя ножемъ оштримъ
 И майку посеца;
 Еръ ножъ оштрый то е!
 Што е и слобода! —
 А тай ножъ е оштрый
 У србског' народа! —

* *
 Сад' шта мыслишь сестро!
 Што е Милошъ рек'о . . .
 Да л' се србскій народъ
 Са ножемъ посеко?!

* *
 Олуй страшный хукне!
 А земля сва букне!

И цѣо народъ сръбскій
 На двоє с' распукне!....
 После дваѣсть четырьъ
 Владаня година,
 Князь є очо Милошъ!....
 Очла съ ным' добрина!...
 Слоге веће неѣта,
 А неслога почне
 Сад' дрмусат' Србе
 Пре невине срећне!....
 Миланъ сынъ му првый
 Престола наслѣдникъ
 Влада пол' месеца
 И то вазда болникъ!
 А када се овай
 На онай светъ спреми,
 Тад' єданъ на другог'
 Скочи и устреми!
 Ко ће землѣ глава
 Сръбскій Князь да буде!....
 У срцу сваког' се
 Сад' желѣ побуде!....
 Те у том' кошканю
 Три Княза постану; ²⁴⁾
 Ал' Сръбъ тога не ће,
 Веће одма плану;
 На оруж'є с' дигне:
 Доле са Тирани!

Викали су Срби
К'о негда Римляни! —

*

* *

Све то видала самъ
Съ докторове куле²⁵⁾
Срѣ праске се њине
Чакъ до тамо чуле!...
После ове сметнѣ,
Прошибаю мунѣ
Облачна сва лица,
Те с' уклоне сумнѣ....
Ко ће Князь да буде?
Кад' Михаилъ живи?
Престола наслѣдникъ
Ком' се свако диви!

*

* *

Кад' видише тада
Пре слуге Милоша!
Да ће њина срећа
Сад' да буде лоша;
А они Турцыма
У градъ се предаду,
И одъ тале после
Оду Цариграду!.....²⁶⁾

*

* *

Кои ума свога
Слуга быти незна

Нѣгово є срце
 Самомъ себи бездна
 Тако! отворена
 Унь є самом' бездна
 У кою кад' падне
 Башъ и онда незна
 Сръ срце му жели
 И оће све туђе,
 Ма и было много
 Одъ нѣговог' уђе! —
 Кои таквог' позна,
 Яко га се клони,
 Ако ће га овай
 И како да гони! —
 Но чудо ми ни є,
 Кад' онакавъ пада,
 Ако ће да буде
 И башъ на дно ада!
 Али ми є жао,
 Кад' страдати мора,
 Ко є невинъ и чистъ,
 Као бела зора!.....
 То є, гле! твой народъ,
 Кои се поводи
 И одъ ког' му драго....
 Са пута одводи!...

* * *

Устай Караџорђе!
 И ты Кочо сада,

Па да вид'те раздоръ
 Србствомъ как' овлада!...
 На ново бы опеть
 Вы у землю легли,
 Кад' бы чудо ово
 Очима видели!...
 Милошъ га ев' гледи!
 И срце му с' леди...
 А Европа само
 Сваку стопу слѣди!...
 Како Вучићъ Князу
 Свой савѣтъ намета,
 А овай човеку
 Кой народу смета
 Вазда у напредку;
 Громогласно рече:
 Савѣтуй ты себе,
 Найпре о човече! —
 Онай, кои незна,
 Себе да научи,
 Како б' мого другог'
 У чем' да поучи?!...
 И Князь далѣ рече:
 Годинама младъ самъ
 Пакъ мало поћута;
 Али умомъ старъ самъ!...

* * *

Старъ е сеіо, старъ е!
 Князь за землю србску:
 Еръ добро Князь памти
 Науку менторску!
 О чему ѣу т' после
 Редомъ да извѣстимъ;
 У народнѣмъ слогу
 Лепо да намѣстимъ!

* * *

Подъ Михайломъ Княземъ
 Преѣашиѣ се збило,
 А и слѣдуюѣе
 Подъ нѣим' се случило! —

* * *

Скоро три године
 Минуше на миру
 У веселю сваком'
 И радостном' пиру. —
 Дворови Минерве
 Сад' се отворише,
 И науке умне
 Свуд' се разроише,
 Подъ управомъ мудра
 Тад' Попечителя
 Просвештена Србскогъ
 Штедра рачителя,

Кои на све стране,
 И на све краѣве
 Милле землѣ сѣрбске
 Шляше мужеве,
 Способне, учене,
 У момѣ, душомѣ зреле,
 Како да с' науке
 Младежи уселе
 Юшѣ у срца млада
 Пунна невиности,
 Па да теби сестро!
 Принесу радости! —
 Свако е весело,
 Радостно играло
 Ал' ... три! само лета ...
 Злу се ненадало! —

* * *

Док' сунце не зађе,
 Да л' се родит' може?!
 Ил' човекѣ пре смрти,
 Видѣт' лице Бож'е?!
 Када Тигарѣ слава,
 Очи незатвара!
 А освета мысли,
 Како да завара,
 Очи своѣ жертве
 И у крви пере

Паклене и кивне
 Потайне намере! —

*

* * *

Биволи и свинѣ
 Кальиштемъ се ладе

Подобно людима,
 Кой с' осветомъ сладе!

Каляю се свинѣ,
 Биволи у блату

Србинѣ нек' престане
 Светити се брату!

Бръ ударъ туѣина
 И силный не боле

Ал' одъ брата лакій
 До срца заболе!

*

* * *

Сваке е неправде
 Насилие корень!

Освета е слепа!
 И полюта, нег' рень!

Што е злога было!
 Нек' се заборави!

Ако мы желимо
 Што пре доѣи к' слави!

*

* * *

Муња сада сене!
 Громъ за громомъ хукне!

А вила се пренне
 И Србия букне!
 Па се тад' раздроби
 На две ил' три части!
 Да се братацъ брату
 Може да отмасти!
 Ту Србинъ на Срба
 Сад' душмански скочи!
 Село Жабаръ ено!
 Нек' оно сведочи! . . . : 27)

* * *

Црна облачина,
 Небомъ сад' овлада!
 Пакъ да видишъ ядна
 Како народъ страда!
 Громъ, за громомъ руши с'
 Изъ суморна неба!
 Да е пре ил' после
 Већъ башъ, кад' не треба
 Сръ Бугарска пре тог'
 Мало с' осмеяла!
 Желила надала
 И већъ е чекала
 Да огране сунце
 Све нѣне балкане,
 Слобода да сине
 И данъ да іой сване.

* * *

Ал' да виш' несреће
 Каква све насъ снађе,
 Кад' у исто време
 Еданъ дедакъ зађе,
 Те побуни народъ
 Против' Правителства
 И злеуданъ невинъ,
 Узъ нѣг' сада преста! . . . ,

* * *

Сад' се громъ распршти
 И сав' дворъ уништи
 Михаила Княза,
 А народъ завршити:
 Куку и помагай!
 Неста већъ слободе!
 Срѣ Михайлъ Князь нашъ
 И милина оде!
 Тешко безъ нѣг' тешко!
 Теби Србскій роде!
 А и бугарскоме,
 Срѣ промаши згоде!

* * *

Над' Бугарскомъ опетъ,
 Небо се навуче!
 Гле! тужни Бугара,
 Како с' іоште муче

Пређе две године 28)

Опетъ се е чуло
Како пострадаше
Бугари немилло!
Тешка е то судба,
Кад' се добро чека,
У окови сужни
Виш' одъ четиръ века!

* * *
Оде Михаило!
Оде и сва нада;
Унь е наслѣдственостъ
Безъ нѣга све страда!

* * *
Вила се сад' збуни,
У бунилу рече:
Безъ Михайла нема
Теб' Србию среће!

Србиа и Вила.

србиа.

Србиа се диже
И подбочи мало,
Пакъ поднесе Вили
Єдно огледало;
У коме се судбе,
Цѣлог' свѣта виде,

Гле ! рече: о глави
 Рођенъ сынъ ми иде!...
 Погле! съ њиме Срба!
 Ено! ии и више!
 Кои слепо иду
 Слободе! да м' лише!...
 Ко су оно Вило?!
 Очи ме вараю,
 Гледат' виш' не могу!
 Срце ми параю!...
 Кад' се само сетимъ
 Я мога Устава,
 Кои беше тѣлу.....
 Моме тѣномъ глава!.....
 Притомъ кад' се сетимъ
 Да ми паде круна:
 Наслѣдственостъ моя
 Славе сваке пуна!.....
 Не могу ии Вило
 Зато да погледимъ;
 Да ми мое ране
 Горе не позледимъ!...
 Подигоше буну
 Против' отца, сына....
 Коя су обадва
 Народня милина!.....
 Башъ и да є отацъ
 Повинъ и грѣотанъ?!...

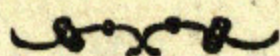
Заръ сынъ зато треба,
 Да буде срамотанъ!? —
 А камо ли, кад' є,
 Отацъ вазда быо!
 Моє десно крило,
 Кад' є Турке виіо!...
 Са мене окове
 Тешке е скинуо
 И духомъ слободе
 Народъ задануо,
 Просвету увео,
 Цркве подпомого
 Школе основао
 Правицу подиго.

В и л а и С р б и я.

ВИЛА.

Сад' се бела Вила
 Мало одморила!
 И онда тек', рече:
 Чуйде! што самъ снила!
 Но санъ љу ти сада
 Я у другом' слогу
 Саобштити сестро!
 И то тако могу:

КОСМАЙКА.

К Н Ъ Н Г А II-га.

К О С М А Н А .

К О С М А Н А .

ВИЛА КОСМАЙКА И СРБИЈА.

К о с м а й к а .

Мени с' чини к'о да самъ видила:

Србског' Княза, младог' Михаила!

Твога дичног' и рођена сына!

Ког' посыни Минерва Богиня;

Посыни га, па любну у чело,

И у оно красно лице бело,

Показа му с' у Ментора виду,

И у оном' правом' мушком' стиду

Обећа му, као Телемаха,

Да ћ' да чува, као майка свака! . . .

Одъ гордости, злобе и зависти,

Властолюбя, пакостне мрзости;

Да ће, да га посвети у веће —

Па јошъ къ томе и то му обрече:

Доба нашег' — тайне политике,
 Коє она дозна изъ практике!
 И рече му: добро! да се чува!
 Да не дођу, ма до чиєгъ ува:
 Речи нѣне, нѣни разговори,
 И да ништа противно нетвори,
 Што бы нѣной науки противно
 Дѣло было, ако да и дивно!
 Пакъ онда се Минерва осмену
 И рече му: Све є у времену!
 Време ќе ти твоє право дати!
 Не мой сумнят', већъ почни с' надати. 29)

* * *

Та шта б' мени ты ономад' дао? . . .
 Кад' бы т' реко, да є онай прао;
 Руке своє, скверно преварене; . . .
 Да се кає и оће, да с' крене,
 Съ твога мѣста, престола и владе,
 Чим' да т' горки дани се усладе
 Пакъ да тако свой свршишь задатакъ
 И разгонишь сужанство и страхъ!

* * *

Мени с' види к'о да єдва чекашь? —
 А и опеть говоришь текъ овлашь!? —
 Па га онда поче саветоват'
 У савету подобия дават':

Има доста и премлого людин,
 У коима гнъизде с' худе ђуди;
 Кад' имаю, неће ни да знаю!
 За згубљнымъ и животъ свой даю!...
 Но ты немой! тако т' неба ведра!
 Пожелити, што ти неда штедра
 Рука оног', кой свимъ светомъ влада
 Да ти другче твой народъ нестрада!...
 У стрпленю, нади, обећаню
 Приспѣт' можешъ ты твоме желаню! —

* * *

Навикне л' се, кои у младости!
 Да с' гнушава порочны' радостіи?
 А да чини вазда дѣла добра,
 Судбу чекат', а быт' чела ведра!? —
 Тай ће моћи, снажанъ быти владаръ! —
 Еръ онъ самъ є, над' собомъ господаръ! —
 А напротивъ реченомъ, кой чини,
 Подобанъ є оном' на высини,
 Кой не чека да му што подмету,
 Скоро скаче, подобно детету! ...
 Савъ се скрши тѣло осакати
 А и млоги невинъ главомъ плати! —
 Или онай, кой са воћеке плода
 У невреме, кад' зажели рода
 И кад' желю не мож' да испуни,
 А онъ онда подобанъ є муњи

Предходници, грома свога отца,
 Тамо! амо! хита се и баца;
 Овда онда на немоћна старца,
 А кад' и кад' на рођена братца! —
 Ни у чему скоръ быти неваля;
 Ёръ брзоплетъ свагда се окаля!

* * *

Сад' є време да се ты научишъ!
 Шта да чинишъ, а да се на мучишъ!
 Сад' є време, да се све окрене!
 И твоя се судбина измене!
 Шта се мрштишъ? — шта ти се до-
 годи?! —
 Можда чедо! ранне ти позледи? —

* * *

Князь Михайль Ментору сад' рече:
 Ко си да си, незнанный човече!
 Само те є заръ послало небо!?
 Да м' поучишъ, што самъ управъ требо:
 Како валя земљомъ управляти
 И у напредъ народъ наставляти! —
 Но мого си съ онимъ изостати
 И то съ рѣчма: Скоро ќе настати!
 За мен' време и мою државу,
 Моє право, по самим' Уставу! —
 Ёръ промозгай само ово добро! —
 Ко си, да си! ты си сад' мой побро! —

Прва точка Устава тог' каже;
 „Наслѣдственостъ Теби даемъ Княже!
 Обреновићъ Милоше Витеже!
 Срѣ заслуга твоя мене веже!
 Збогъ народа мога, а и твога!
 Храброг' вѣрног', управ' тог' србскога!
 Даемъ Теби, Твојој Фамили
 Да бы Т' одъ сад' Я было мили!“!

Прва точка, чуешъ како гласи!
 Земља мила нек' се ньоме краси!
 Нек' є срећна, нека напредъ иде!...
 Сви народи, добро нека виде!...
 Да є мени много за тимъ стало,
 Само Србство, да не бы страдало! —
 На частъ влада, кой за владомъ жедни!...
 Я ћу с' старат', да с' Срби напредни....
 Не ћу земљѣ....не ћу господарства...
 Башъ да б' знао, Душанова царства....
 Да бы гаднимъ добио начиномъ!....
 Ил' бунтовномъ ма каквомъ старчи-
 номъ!...

Кой бы ишо по Србству да мути,....
 Као вазда о глави да слуги!....
 Својој браћи незлобномъ народу
 Майке мое, Србиє породу!....

Све су до сад' у Србиі буне
 Узрокъ быле, да с' гробови пуне,

Безъ намере, а и цѣльи обште
 Воѣне су жертве на колиште....
 То я не ѣу и да бы знао веѣу
 У народу умножити среѣу;
 Там' напредка, а и среѣе нема
 Гдѣ братъ брата само съ пута спрема,
 И жертвує, освети ил' среѣи
 Да бы тако, само пост'о веѣий!..
 Но сачувай Боже! какве случке:
 Да б' се дигле, неке руке мучке!
 Против' мое милле отачбине,
 Мога срца найвеѣе светинѣ!....
 Онда не бы живота жалио,
 Крвь бы мою радостно пролио!....
 Када сврши Княже Михаило,
 Ал' Ментора, ту више не было!...
 Веѣ' предъ собомъ сад' онъ виде жену!
 Младу, красну, ал' и 'зображену.
 Прам' срцу іой стаяше егида,
 Знакъ обране одъ срамнога стида;
 И тако му с' показа у слави;
 Пакъ му рече, к'о Улисса сыну
 И нешто се к'о малко забрину:
 „Време чекай, трпи у покою,
 Доби ѣещъ ты! право! славу твою!...“
 Самъ сад' оста Княже Михаило!
 Ал' да, сестро!.. ни є тако было;
 Єрѣ Грациє одъ некуд' долете,

* * *

На главу му свака вѣнаць мете ;
 Юшъ и даре оне свое лише !
 Да г' обдари свака жели више ; —
 Свака више да излиє гледа
 А са стране посматраше Леда ³⁰⁾
 Посматраше г' пакъ найпосле рече :
 Ой сестрице ! ев', и мое цвеће !
 Исплетите вѣнаць неувелый
 И то такавъ, да му с' свагда мили ;
 Да му с' мили и украси чело
 А улѣпша нѣг'во лице бело !
 Што Богиня наменула тада
 То в време, да испуни сада. ³¹⁾

* * *

Юшъ в Вила хтела говорити
 И весело нешто саобштити ;
 Ал' громъ пукне, земля се затресе
 А гробови тавни отворе се. —
 Сви мртвацы сад' повичу у гласъ !
 Покри Боже ! твоимъ криломъ све насъ !

* * *

Грацие се у махъ све разбегну
 И све што бы преѣашнѣ изчезну !

* * *

Исте ноћи бы ми срећа лоша;
 Срѣ изъ гроба чула самъ Милоша!
 Божићева оног' милог' сына,
 Савъ, кой беше любовь и милина
 Шабцу граду и цѣломъ Подрињу
 А гле само! гди га Србинъ срину!
 Поредъ Саве, ушћа Колубаре,
 Преко пута одъ Живаче बारे!
 Врисну писну, свомъ силомъ изъ гласа
 У полноћи, дванайстога часа!....

Јукъ овај чуо се далеко!....
 Преко Саве и Дунава преко!....
 Писну яче, чу се речъ: *Просвета!*....
 Гласъ одазва се съ высине; *освета!*

* * *

Светисте се еданъ другомъ доста,
 А и време, вальда веће наста,
 Да помећу сви на срце руке
 И признаду до садашнѣ бруке!....

* * *

Та за овы десетъ годин' дана ³²⁾
 Одъ кад' Срби зависти су рана;
 Едни друге протерую муче,
 А не могу с' никак' да науче!
 Да се онда душманъ текъ радуе!
 Кад' се Србинъ одъ Србина дуе!....
 Прилика е ако игда сада ³³⁾

Да с' подигне Србадня млада
 И побуди сръбске старешине
 Вазда гниле и труле лешине,
 Кои само гутаю талире
 Пакъ да народъ кадкад' узнемире!
 Нек' с' окану ината и свађе
 И забаву свакъ себи да нађе....
 Ко е за плугъ, нека плугомъ оре
 Нек' започне и пре беле зоре;
 А не сѣдит' около казана,
 Преко луле коєшта да бана!
 Ил' у Суду залуданъ да стои,
 Истомъ еданъ да се више брои! —
 А господа мала и велика,
 Коя 'но су до Княжева лика!
 Нека добро узму се у паметъ
 Сръ е народъ сад' ньиовъ аманетъ. ³⁴⁾ —

*

* *

Има доста іоште зачкульица
 Ова твоя прекрасна земљица!
 За свакога има доста рада,
 А доба е да и правда влада! —
 Каква полза одъ мртва Устава?! —
 Шта л' одъ оны' прописаны' права? —
 Када све то іошъ нема живота, ³⁵⁾
 Да богата, кано и сирота
 У судов'ма заступа еднако

И да свакій може видѣтъ лако :
 Да є време и доба настало
 Мржня, мутежь и све већъ престало! —
 Штоно земню води ко пропасти
 И сестрицы нѣзиной напасти! —
 Сва Европа и нѣне државе
 Гледе само, како с' Срби гняве ;
 Како буне дижу и спремаю
 А не знаю да себе лемаю! —

* * *

Сваке ноћи, а у глуво доба
 Пропишта ми мозакъ, ува оба,
 Све одъ писке и тужны' яука'
 Кой се дижу до божия слуха!
 Изъ премрачны' и влажны' тавница
 Оны' црны' ужасны' гробница

* * *

Гургусовацъ и кула нѣгова³⁶⁾
 Доста србски поеде сынова,
 Коим' гроба и данасъ се не зна
 Ньи прогута властолюбна бездна;
 По именце казати ии не ћу
 Да не чинимъ бруку тиме већу . . .
 Нешто мора и да се прећути
 Да с' не рекне: „Вила на зло слуги!“
 Ал' не може ово да с' прећути
 Што ти народъ дрмуса и муги! . . .

* * *

Опрати се само оно може
 Штоно нема вазда црне коже...
 Арапина и са цигљомъ пери
 Па и саму кожу, згули, здери...
 Арапъ вазда црнъ ће да остане
 И бео нигда не ће да постане!...
 Ал' чистъ, невинъ сестро само ко е?!
 Тай не прима никакове боѣ! —
 Да кажемо! Князъ е Милошъ киванъ!
 К'о баяги... Уставу противанъ?!!!
 Али шта Князъ Михаило скриви,
 Ком' се и сад' сва Европа диви,
 Да с' одъ нѣга неки одматаше
 Па и опетъ после натрагъ зваше!...

* * *

Дед' ми кажи, молимъ те сестрице!
 Какве су то чудне твоѣ птице:
 Ястребови или су орлови!?...
 Или оны сиви соколови!?...
 Голубови, или су гаврани!?...
 Видимъ само, да су и сад' врани...
 Врано перѣ желе да оперу!
 И баяги свету с' не замеру!...
 Сад' текъ желе после десетъ лета...
 После тол'ки' починѣны' штета!...
 Ал' свакъ коракъ лево или десно...
 Не ће испаст' за земљицу честно;

Ёрь то горе себе ће да сраме
 И народу да нанесу ранне! —
 Дакле нигда голубъ одъ гаврана!
 Не мож' быти; ёрь су два душмана!...
 Но гле, чуда! ты доби войводе
 Башъ двоицу!... ето ти сад' згоде!...
 Ал' се боимъ да не буде већа
 Вѣруй сестро за тебе несрећа!...
 Ёрь тиме се помалко увлачи
 Властелинство, кукай! горко плачи! —
 Съ друге стране рађаю с' партае!
 И шурую, вазда изъ потае! —
 Титла она: „Превосходителства“
 Може т' лишит' имена: „Княжества!“ —
 Заръ не видишь, да све идешъ назадъ
 И наслѣдство, гди є!? кажи!? де! сад'?
 А сви твои негда су пасторцы
 Навалили онда као чворцы
 И наслѣдство твоє укинуше
 А изборногъ Княза наметуше!...
 Ено Польске, како іошь уздише!
 Што изборногъ краля добиваше;
 А Француска какво добро виде!?...
 Што кралѣве са престола скиде!? —
 Време с' меня, и све у времену!...
 Неки мисле: „Я желимъ промену!“³⁷⁾
 Мудра желя, воля є божия,
 Али глупа, понегда вражня, —

Добаръ советъ и одъ душманина,
 Треба примит', пригрлит' прсима;
 Али рѣавъ и одъ брата твога
 Избегавай и клони се тога!

* * *

Све речено Вила е причала
 А Србия конацъ е чекала,
 К'о и свакиъ, када кнѣигу чита,
 Ёднако онъ самог' себе пита:
 Шта ће бити? како л' да се сврши!?
 И најпосле стане да се мршти...
 Кад' истину противъ себе види
 А онъ онда самъ се, себе стиди;
 Ал' предъ светомъ ипакъ свагда каже:
 Тай Списатель вѣруйте ми: „лаже!“
 Онда б' лаг'о, када не бы Вила
 Са Србиомъ оно беседила. —
 Што е 'вако Списатель исплео,
 Нико на то ни е га навео. —
 Сне казиват' зна онъ, да е лудо!
 Ал' санъ 'вакавъ за сваког' е чудо;
 Ёрѣ у сну е онъ Вилу видио
 И рѣчима нѣным' се чудио!
 Како она Србию светуе,
 Што е было по реду казуе! —
 К'о да она све изъ кнѣиге чита,
 Чудо ни е! кадъ е умовита! —

Санъ є лажа, а Богъ є истина!
Ал' и снови ни су безъ причина!!! —
Све отето, мора быт' проклето!
Слоге да є! па бы врагъ одлет'о!
Изъ Србиє и све околине
Милле землѣ наше отачбине!!! —

ИЗВОРИ ПОВѢСТНИЧКИ

И

ДРУГЕ ПРИМѢТБЕ.

1) Княземъ Михаиломъ Обреновићемъ, другимъ сыномъ Князя Милоша. Овај Мезимацъ Князя Милоша и Княгини Любице рођенъ е у Крагуевцу 4/16, Септембра 1823. г. Онъ е детинство свое провео у Пожаревцу а нешто у Крагуевцу подъ надгледањемъ добродѣтелне матере свое. У првомъ детинству были су му наставници: Паунъ Янковићъ, Гашпаровићъ, Исаиловићъ, Зорићъ. Такође, кад' е поодрастао слушао е едну годину дана и гимназиалне науке у Крагуевцу, гдѣ су му Профессори были: Атанасиѣ Теодоробичъ, Димитриѣ Исаиловићъ и Петаръ Радовановићъ. А кад' е Константинъ Раносъ родомъ Бугаринъ изъ Париза дошо, обучавао га е у Французскомъ взыку и спроводио га е у Темишваръ, гдѣ е нѣмачки, музику, начертанѣ и игранѣ учио. Дакле онъ се е обучавао и јавно и приватно, што се умни наука тиче; но на облагорођенѣ срца највише подѣйствовала е мати нѣгова, о којој французскій Списатель Бланки у свомъ дѣлу: *Rapport sur l'etat social des populations de la turquie d'Europe* p. 8. овако вели. „Тврдо самъ увѣренъ, да е овде Христијанство врло чврсто, гдѣ рађа и

негуе тако велика свойства. — Онъ е јошъ у дe-тинству био живостанъ и весео, кад' што и несташанъ, разговоранъ, любакъ и слободанъ. Врло е радо конъ ездо, збогъ чега е неколико пута, јошъ као дете до очевидне опасности долазио. Тако едномъ разигравши коня у пољу Пожаревачкомъ поредъ Мораве, можда бы и животомъ платио, да ни е имао присуство духа; еръ се конъ поплаши и управо у Мораву нагне. Но Князь Михаилъ у највећемъ трку срећно се увати за грану врбе, а конъ исподъ нѣга побегне, и онъ се е за врбу донде држао, докъ момцы не притрче и неприме га. — Ово самъ слушао одъ мои саученика, кои су тада у Пожаревцу слушали военне науке у суштествовавшој Академији военной. Пространіе што се овог' миропомазаника и Србског' Княза тиче, читай кнѣгу подъ насловомъ: „Обреновићи,“ на страни 22.-ој

2) Да! подобно детету беше и оно дѣло, кад' е србска Цензура Земљошаре (Maße, Landfarten) само зато забранила у Србию да се унесу, што су младом' Князу Михаилу посвећене биле; већъ даде најпре посвету на некима замазати, а на некима огулити.

3.) Она руля 1842 године узъ Вучића и остале народнѣ угиѣтателѣ слепо приставша; а подъ именовъ пасторцы разумеваю се Псевдо-уставобранители, доцни каймаками или скоруплие; но хвала Богу и Свето-андрейској скупштини те имъ не испаде за рукомъ.

4) Подъ Карађорѣемъ были су Срби испрва доста сложни; но за време Кочине краине најсложниј и можда бы се јошъ онда Србија Турака отресла,

да ни е Кочу мучки издао аустрійскій ђенералъ Ласцій преко пута одъ Пореча, данашнѣгъ Ми-лановца.

5) Коча Петровићъ, иначе Коца Коча (великій). У Србѣи и сад' брое године одъ Кочине краине, или рата. Онъ е быо одъ знатне породице Старо-Србске по отцу; а по майки бугарске, такође одъ знатне породице. Баба моя, а нѣгова сестра Ружа приповедала е: да су оны порекломъ изъ Бугарске и да су ньнови стари негда господарили у данашнѣмъ Пашалуку Софѣнскомъ. Но поздние заръ утеснѣна одъ Турака, пресели се ова породица у данашнѣ Княжество Србию. Коча е живио у селу Панѣвцу близу Ягодине, и трговиномъ се марвеномъ занимао, докъ блажене памети Ђесаръ Јосифъ II. 1788. год. Србе не позове, да противъ Турака устану.—Г. Вукъ Ст. Караџићъ вели на страни 2 у књизи својой подъ насловомъ: „*Милошъ Обреновићъ Князь Србии, или Грађа за Српску Историю нашега времена*“ овако: Кад' Немци по томъ пређу у Србию и подигну *Србски Фрайкоръ*, подъ Обрштеромъ *Миялѣвићемъ*, многи и ондешни Срби постану капетани, н. п. *Радичъ Петровићъ*, изъ Левча, изъ села Свиоковца, *Марианъ Јовановићъ*, изъ Левча изъ села Ланишта, два брата *Јованъ* и *Петаръ Чардаклие*, одъ некуд' с' Арнаутске границе, и *Дели-Ђорђе*; но одъ свию е овы' быо найзнатнии Капетанъ *Коча*, изъ Левча изъ села Панѣвца и т. д. — Продужи другу и трећу страну речене књиге. Но будући, да ни е намѣра заръ была Г. Вука пространно писати о Кочи и нѣговымъ дѣлама, као што и само име оне књиге сведочи; па

зато е много коचेга и промашио: зато ћу ја, у колико самъ запамтио шта е Кочина сестра, а мое матере мати казивала верно и искрено Србству да обелоданимъ. И тако: Предъ турскій ратъ на годину дана завади се Коча съ Турцима, те утече у Ковинъ, гдѣ се нађе са своимъ рођакомъ онда јошъ не бывшимъ Обрштеромъ Миялѣвићемъ. Ту разуме Коча, да ће Австрија да зарати са Турцима, те се договори съ њиме да подигну народъ о свом трошку ово у Банату, ово у Србији. Тако и буде. Миялѣвићъ предложи ову намеру њесару Јосифу II-омъ а овомъ е то добро дошло и наименуе га съ места Обрштеромъ (Полковникомъ). Коча пакъ пређе у Србију и призове знатније люде, Радича Петровића, Маријана Јовановића, Петра и Јована Чардаклиће, Дели-Ђорђа и овога брата Анђелка Ђорђевића, а свога зета; два брата одъ тетке Ђорђа и Петра Катраницу, кое наименуе Четобашама, а ови њѣга своимъ Господаромъ и врховнимъ капетаномъ. Сви су ови Кочу, као свога поглавара и Войноду слушали и покоравали му се. — Лаудонъ отме одъ Турака Београдъ и очисти Србију, до Пожаревца, а Коча отера Турке чакъ до Софије. Онъ е врло срећанъ у биткама био као и данасъ срећно владајућий Князь Милошъ Обреновићъ I. Свагда е нападао Турке и нигда га нападали ни су; еръ имъ е страхъ за- дао, Срби су подъ њимъ сложни были. Онъ е савршено поверенъ народнѣ уживао. Био е среднѣгъ стаса, плавъ, за дуго се ни е мого да разсрди, алъ кадъ се е разсрдио; био е као разяренный лавъ. Свагда е напредъ предъ войскомъ ишо; и кадъ е едномъ кодъ Ниша на Турке ударио, приповедао е дѣдъ мой Анђелко Ђорђевићъ, да е, почемъ е оружје

своє изпразнио, голимъ шакама на Турке се залетао, одъ Турака оруж'є отимао и ньновимъ њн оруж'ємъ млатио. Но њнгово съ Турцыма воєванѣ и владанѣ у Србѡи и горньоѡ части Бугарске траяло е само две годinne и неколико месецы; ерѣ турска силна войска удари одоздо, продре у Банатѣ, а австрѡйска се войска повуче къ Тамишграду.

б) Съ прсию, леѣа и одъ стране Дунава водомъ, подъ планиномъ на австрѡискоѡ страни. Ово е положенѣ тако удесно было, да се мого Коча ма одъ како големе силе бранити; ерѣ управо може се уподобити теснацу ономъ кодъ Термопила, гдѣ се Леонида храброѡ бранио, да се прво войска њнмачка повукла ни е къ Темишвару а друго да ни е старацѣ еданѣ Вла изѣ села Брзаске провео Турке и путѣ имѣ показао, како мого Кочи за леѣа заѣи; а треѣе да ни е, кад' су Турцы найвеѣма напали, киша падала. Пре битке на два дана послали су Турцы б парламентарера (уговораче), на белѡмъ конѣма (вальда е тада значило то, што данасѣ бела марама или застава), да уговоре чине съ Кочомъ. По дугой препирки и разговору најпосле рекну Кочи уговорачѣ: да ѡн е послао царѣ, да иду у Срѣмѣ, и да ѡн пропусти, па му не ѣе ништа бити. На коѣ имѣ Коча одговори: „Знамъ! тако сте исто Цариградскимъ Грцыма казали и обеѣалисте се, да имѣ ништа не ѣете чинити, ако васѣ само пропусте, да преѣете преко Воспора у Бугарску, едѣ да покорите Бугаре. Цариграѣани васѣ пропустише, а есте л' вы речѣ вашу одржали? А што велите, да васѣ е послао царѣ; мене е опетѣ овдѣ поставио Ћесарѣ да вамѣ путѣ

препечилъ да не идете у Срѣмъ.“ Како ово, тако самъ и слѣдуюће одъ дѣда мога Анђелка чуо. Онъ казиваше: Да су Турцы новцыма подкупили Ласцій ђенерала, кои да е испрва слепымъ фишецыма на Турке заповедно, да се пуца, па после се повуко къ Тамишграду. — Турцы, као што е речено Кочу увате жива и ономъ грозномъ смрѣу уморе. Но правдолюбивый Царъ Јосифъ II. преда подлогъ изданцу военномъ Суду; те по онда постојавшемъ заковнѣу буде онъ оловомъ заливенъ. О овомъ види примѣтбу у књиги: „Духу времена“ мномъ 1848. год. изданой относѣу се примѣтбу на „Надгробие Коче Петровића, Войводе Србскогъ;“ кое починѣ овако:

„Ты! Леоннда надвисно, кои си
 За Србство паде грознымъ у мукама;
 На узкомъ пролазу край рѣке Дунава,
 Подножю плавине зовоме: *Брда*, —
 Вольника поглаваръ, а землѣ господаръ
 Народность, вѣру и законъ бранећи;
 Храбро си с' борно, а мудро владао;
 За злато и сребро душман'ма т' предаде
 Издайникъ подлый, неситый Адемдай,
 Житкомъ у металлу душу испусти црпу!“

7) Како су Нѣмцы 1791. године начинили съ Турцыма миръ; како су Турцы 1801. године убили Аци-Мустай-пашу; како су Срби под' Караџорѣмъ у почетку године 1804. устали противу Да'ня и како су съ њима свршили види у Г. Вука Стеф. Карацића Забавнику одъ године 1828. одъ стране 136. до 221. — Међутимъ кад' већъ Дане заслужену казнь приме, учине Срби съ Беѣиръ-пашомъ примирне, кое се одма идуће 1805. године по Божићу

повари; ерѣ се Срби стану купити око Београда, као баяги да се съ Турцыма договараю. Док' в ово траяло, стигну сръбски посланици изъ Руссїе и донесу добре гласове. Сад' се одма скупн у Остружници скупштина, коя избере нове посланике (Чардаклию, Стефана Живковиѣа и проту изъ Шопиѣа) те ии опреми у Цариградѣ, да ишту: у место преѣашњи даваня, да одъ сад' одсекомъ турском' цару плаѣаю, да сами у земљи суде и управляю, а за веѣу безбѣдность, да се Сръбима и градови предаду. У том' Караѣорѣе очисти Окружие Пожаревачко одъ Турака, а Яковъ Ненадовиѣъ и Миланъ Обреновиѣъ обколе Ужице, ков им' се преда као Шабацъ и Смедерево. Око Сокола поставе се страже, а савъ се београдскїй пашалукъ на оружѣ дигне.

Турци се у Цариграду на зактеванѣ сръбско расрде, те посланике ставе подѣ стражу, а Нишкоме паши Афису заповѣде: да иде съ войскомъ у Београдъ и да гледа одъ народа оружїе, да одузме. Кад' разуме за ово Живковиѣъ, а онъ паѣе некїй изговоръ, као баяги да народу иде и каже: *да се Афисъ-паши не противи*; но онъ како стигне у Сръбию исповеди Старешинама, шта е у Цариграду заключено, а простомъ народу каже: *да Афисъ-Паша противъ царске волѣ иде*, као и то, да е онъ изъ Цариграда посланъ да саобшти народу, да никако Афисъ-пашу у землю не пушта. У почетку Августа месеца удари Афисъ-паша съ двадесетъ илїада войске противу Сръбїе, но Срби преправлѣни дочекаю га на Иванковцу, измеѣу Парѣина и Ђупрїе, гдѣ га разбию и узбию натрагъ тако, да е одъ жалости и срамоте у Нишу на пре-

чаць умр'о. Какве су битке Срби противу Турака поздне одржавали; каква е влада до бѣгства Караџорђевог' была продужи страну 5-ту па до 40-те у књиги. „*Милошъ Обреновићъ Князь Србији.*“

в) Док' се Айдукъ-Велько кодъ Неготина бранио противъ нападања турског', гдѣ е кодъ топа и погинуо; док' е Младенъ Миловановићъ на Делиграду многе мале обкопе одъ главнога обкопа правно и спремао се да противстане сили турской, и док' су се на све стране подручне войске Караџорђеве ово за бой спремале, ово пакъ бориле; Караџорђе за све то време ни живъ се казивао ни е. Само еданъ путъ изашао е у Ядаръ и Мачву, пакъ се опетъ натрагъ поврати, оставивши секретара свога Јнићия Ђурића. — Скоротече су му писма доносили, и тражиле га часъ на Делиграду, часъ на Дрини; но нигди га не налазише; еръ се е већъ тайно преправљао да бежи у Австрию. — Кад' већъ Турцы стигну на Мораву дође Караџорђе и то 19. Септембра у Београдъ, одъ куд' сутра данъ у ютру отиде съ митрополитомъ Леонтиемъ у србскій станъ на Морави. Едни говоре, да е Караџорђе, кад' е овдѣ дош'о заповедио Вулу Илићу, войводи смедеревском', ког' е обкопъ, на самоме утоку Мораве у Дунавъ, быо: *да ноћу побаца топове у Мораву, а войницима да каже: нека бежи, куда кои зна.* Но ово тешко да ће бити истина; еръ Вуле е самъ казивао, да му е овако Караџорђе рек'о: „*Држи се ту и чувай то место докле се може, а ако Турци пређу Мораву, а ты онда трчи у Смедерево, те варошъ попали, па се съ бекарима и молицыма затвори у градъ. Я ћу то исто уредити и у*

Београду, да се варошъ попали, а войска у градъ затвори. Међутымъ я идемъ у Шумадию, а Турци некъ иду на Врачаръ, да ии видимо, шта ће да чине.* — Карађорђе се врати съ Леонтиемъ исто вече у Београдъ. — Те исте ноћи пређу неколико чета турски преко Мораве, вышше обкопа србски, а онъ са зоромъ сутра данъ седне у лађу и побегне у Земунъ. — — — — — Кадъ се жалостный гласъ овай по Србији распростре, войска се упропасти одъ стра' и чуда, те се распрсне и кудъ е ко мог'о, тамо е и бегао. — Турци садъ сви пређу преко Мораве, но за три дана ни су смели у пустъ Београдъ да уђу; боећи се преваре; еръ ни су могли веровати да су га Срби тако лако оставили. — На овай ужасный гласъ о бѣгству Карађорђевомъ разбегне се и она войска србска са Шабачкогъ поля. Све старешине, осимъ Милоша Обреновића, кое се налазише око Саве и Дунава пребегну ово у Сремъ, ово пакъ у Банатъ. Народъ простъ, изъ оближњи наия (данашњи Окружия) такођеръ пребегне преко Саве и Дунава у Сремъ и Банатъ, а онай народъ, кои се затеко у унутрашности Србие разбегне се у планине; но поздне се на позыванъ турско преда, а и онай се поврати. — Да л' е прека нужда была Карађорђу да бега? кадъ е имао довольпо войске, да се одржи противъ Турака; то оставлямъ потомству нека премерава и расуђуе. — — По момъ мнѣню кадъ е мого Карађорђе, у почетку подићи народъ противу Турака, док' іошъ имао ни е ни барута, ни олова, ни топова ни оруж'я довольпо, па наипосле ни гласа онога у народу, кои е поздне задобно; држимъ, да се е

мого одржати или пасти за онај народъ и съ онимъ народомъ, кои е подиго и съ коимъ е славанъ постао. А и съ друге стране, я држимъ да е лакше было Караџорџу одржати побѣду или миръ съ Турцыма уговорити; него ли поздне Милошу Обреновиџу сада Князу на ново народъ подизати. —

9) Какве е муке народъ претрпико одъ Турака после бѣгства Караџорџева, у Европи су нечувене. Тако су Турцы едног' човека жива јоште везали, око ражня и пекли га према ватри, да каже гдѣ су токе и пиштољи за које се чуло да су у нѣга. — Женама су облачили гаѣе, па и по табанима тукли; људима пакъ и женама натицали торбе съ пепеломъ на главе ударајући одоздо рукомъ, да имъ пепео у носъ и уста иде; гдѣкое су као разапете потрбушке вешали за ноге и руке; а на леџа имъ метали каменъ; некима су сикиромъ ил' малѣмъ кости пребияли и јошъ другче, у Европи нечувеним' мукама, мучили.

10. Хвала Богу и свето-андрейской народной скупштини 1858. год. држаной, која е Свѣтлогъ Княза Милоша воспоставила на престољ србскій, а нѣговогъ сына Михаила прогласила за престолонаслѣдника. (Ова се примѣтба односи на страну 20-ту ове књиге.)

10) Князь Милошъ Обреновиџ испрва е живно съ братомъ своимъ Миланомъ у Брусницы. Будући да е Брусница Турцыма врло на путу, а и опетъ одъ како су нѣи двоица господари постали и онде дворе свое поградили, начинила се Брусница као нека мала варошица, у кою сад' дође и муслимъ рудничкій. Князу Милошу ово се не допа-

дне те се и пресели у Шаране. Но кад' види, да и овде ни е далеко одъ домашая турецког', а онъ у време Аци-Проданове буне уклони се у Црнуће, у саму рудничку планину и онде у едной долячи и грдној врлети кућу съ неколико зграда подигне. Овде су се скрили были: Мутапъ, Симо Паштрамацъ, Благое изъ Квића и јошъ многи други момци, кои су се узъ Аци-Проданову буну предали Милошу. Ни е прошло много времена, замете се на ново кавга изъ међу Срба и Турака. И тако Милошъ Обреновићъ лицемъ на Цвети дође у Таково, гдѣ истог' дана кодъ цркве учини скупштину. У овой скупштини стане се јавно Милошъ договарати съ народомъ и кметовима, шта да се сад' чини. Савъ народъ као изъ едног' грла повиче: *„Нема другога спасения, већъ бой съ Турцима“*. — Народъ сад' стане молити и преклињати Милоша, да имъ онъ Старешина буде. На ово имъ Милошъ одговори, да ће имъ бити Старешина, ако га они буду слушали и између себе се као браћа буду пазили, опростивши еданъ другоме, све пређашниъ увреде. О овом' увѣри народъ Милоша, а онъ отиде са своимъ пређашнимъ и сад' на ново приставшимъ момцима у Црнуће. Овдѣ после дугога промышляваня и већаня оде у ваятъ, те се обуче у свое войводско одѣло, припасавши сребрно оружје, па онако накићенъ изађе међу момке посећи у руцы барякъ, кои е до сад' негдѣ сакривенъ быо и пружи га Сими Паштрамцу говорећи: *„Ево мене, а ето вал' рата съ Турцима!“* Паштрамацъ прими барякъ, те га у землю пободје, подъ кои се сад' стадоше купити юнацы, а Милошъ врати се натрагъ

у собу, гдѣ седне съ писаромъ, те распише кнѣнге на све стране, да се народъ противъ Турака диже. — (Ова се примѣтба односи на страни 21-ву ове кнѣнге, гдѣ погрешно стои Црниѣу, уместо *Црнуѣу*)

11) Густа шума.

12) Кодъ Каменице е сазидана кула одъ самы' човечѣи глава'.

13) Покойный Вуле Григориевиѣъ, бывшій Советникъ у пензи.

14) Супруга Кнѣза Милоша была е духа проницателног', и зрелог, рассуѣеня. Она е много при-нела, да се Србѣя ослободи; ерѣ кад' Турцы войску србску на Любиѣу разбише и Кнѣзь Милошъ къ нѣой у найвеѣемъ очаяню у збегъ доѣе, знаде она и нѣга и пратню му да ободри тако, да ни съ коня' силазили ни су, веѣъ одма се поврате и на ново войску скупе. О овой великой Србкѣнѣи читай кнѣнгу подъ именовъ: „Обреновиѣи.“

15) Архимандриту.

16) За среѣу србску, запалила се была случайно барутана турска.

17) Касса, а иначе называ се пртлягъ, кои се на коню носи.

19) Баруть-прахъ пушчаний. (На стр. 27)

19) Судъ божѣй-страшный Судъ (На стр. 28)

20) Народъ.

21) Кад' доѣе Милошъ Обреновиѣъ у Слепчевиѣъ, навали Молеръ, да јошъ оно ве-че ударе на турскѣй шанацъ на Дублю; но Милошъ му рече: „Данасъ ни е време, едно зато, што е войска наша уморена, а друго, што ето оѣе киша да удари, па ѣе нашым' людма пушке закиснути, а Турцыма у сувоти не ѣе толико сметати; а ни

вашина немамо преправни; него да ноќимо овде и да се одморимо, па ќемо сутра, пошто се лепо преправимо ударити на Турке.“ — Молеръ нектедне да послуша Милоша, већъ узме нешто войске валѣвске и Милошева брата Јована, те ударе на Турке. Турцы не дадоше имъ ни приближити се къ шанцу, него ии узбию и узалуд' изгубе неколико людіи, те одъ срамоте не смедоше да се врате къ Милошу на конакъ, већъ преноће негдѣ у полю покисли. Сутра данъ преправи Милошъ вашину и остале све потребе за јуршанѣ, па прикучи войску турскоме шанцу говорећи: „До сад' смо ударали ноћу на Турке, врѣ смо желили, да одъ насъ беже, а сад' ќемо у име Бога на ове башѣ даню да ударимо, па да гледамо, ако буде могуће, да ни еданъ не утече.“ И тако око три часа (сата) после подне ударе Срби на турскій шанацъ. Србски коняници полете крозъ пешаке управо на шанацъ па ударе изъ пиштоля на Турке, а пешацы за њима съ вашинѣмъ, те рукама за шанацъ и гдѣкој стану прескакати у шанацъ, Турцы се смету, па отворе врата на шанцу и стану бегати, а Срби ии дочекивати коѣ онде на вратѣма, коѣ пакъ мало далѣ и побнѣю ии тако, да одъ 1000 Турака ни ѣ више одъ 18 преко Дрине у Босну утекло. Пространие читай у књигѣ: „Милошъ Обреновићъ Князъ Срби.“

22) Почемъ Милошъ запали турскій шанацъ у Баточини па и по другим' местима, онда крене войску, те пређе Мораву на Орашю и отиде управо къ Пожаревцу. Близу Пожаревца сусретну га Делиѣ и са неописанѣмъ храброшћу ударе на срб-

ске ратнике, те ту погину неколико Срба, међу којима буде и шура Милошевъ Јованъ, кои му е тада писаръ био. Кад' Срби виде, како се делне бию и главе одсѣцаю, поплаше се и стану се измицати натрагъ. Ал' Милошъ потегне пиштољ, изишавши предъ њи па стане говорити: *Куда ћете несрећни синови? Куд' мислите да утечете? Гди вам' е градъ, да се у њга сакриете? већъ, ако женама подъ кеџелъ, да васъ сакрию? Натрагъ курво! Ту е кућа (показуюћи пиштољемъ турске шанчеве), ту е жена, ту су деца! то ако оставите, остало е све пропало. Кой сад' за мнома не потрчи, ономе ћу я главу одсѣћи, не ћу чекати, да га Турци секу.*" На онда метнувши пиштољ у кубуру, потегне саблю и погна коня управо к' Делибаши говорећи му. "Вала, делибашо! ты може бити да имашъ куда и на другу страну, али я заиста немамъ никуд', него ми валя овдѣ мрети!" Сад' јурвши Милошъ са своима момцима, а и остала војска се охрабри ово Милошевиномъ речма, ово пакъ његовымъ, јонаштвомъ те нагрне и узбне Делне натрагъ у шанчеве, и одма оно вече пограде Срби шанчеве око турски шанчева. Сутра данъ добро разгледа Милошъ, како стов турски шанчеви и војску ову мало одмори и јошъ другу изъ нане пожаревачке прикупи и заповеди, да се секу вашине. Трећий данъ у вече скупипо главаре и стане имъ овако говорити: *Ови су се Турци браћо! утврдили, а нама нити е време ни место, да се овде бавимо и да их чувамо; ово е полъ, а ето Смедерева и Београда, ови мѣ Турцима може водомъ ласно помоћ доћи; а војска се турска купи одъ Босне а купи одъ Урумв-*

лив; него мы валя да гледамо ове Турке часъ пре да очистимо; зато самъ намыслио вечерасъ, у и ме Бога да учинимъ юришъ на делибашинъ шанацъ. Него и то браќо, да вам' кажемъ: Кои старешина не мысли напредъ ударати предъ својомъ войскомъ, онай нека не мре одъ мене безъ неволъ, већъ слободно нека каже, да поставимъ другога старешину.“ Поглаварн сви у гласъ повичу, да ќе по нѣговој заповести драговольно помрети предъ войскомъ. Сад' заповеди Милошъ, те се войска разреди, узевши свакиј свою вашину, и ово рекне: „Кои удари на турскій шанацъ, онай истина може умрети, а може и остати; али кои уступи натрагъ, онай ќе ямачно умрети. А ево ја љу предъ вама напредъ ударити. Юришъ!“ — Турцы су се съ неописаномъ храброшћу бравили и дотле оставили ни су шанацъ докъ ни су Срби у шанацъ ушли и стали се пушкама киячки бити, бости ножевима и чупати за вратове, па онда побегну у другій шанацъ оставивши своје конѣ и савъ пртлягъ. О овом' пространие читай књигу: „Милошъ Обреновићъ Князь Србији или Грађа за српску Историју“ одъ Г. Вука Стеф. Караџића, на страни 109.

23) Царско писмено, на ово или оно достоинство, као на примѣръ на княжеско.

24) По смрти Княза Милана Обреновића, као прворођеног' сына Княза Милоша и Княгинѣ Любиче већъ се породе партав, и питањъ ко ће князь да буде? — По несрећи неки узму да толкую Уставъ по голым' рѣчма, а не по духу и смыслу Устава, гдѣ изрикомъ каже: *Наслѣдство княжеског' достоинства даемъ Теби и твојој фамилији.*

Тако су неки толковали да наслѣдство княжескогъ достоинства прелази само одъ отца на прворођена сына!!! — Али пита се, на кога бы онда княжеско достоинство прешло, да е прворођеный сынъ юшъ владавшу отцу умр'о? — — Но док' су се о овомъ препирали устрои се: *Намѣстничество Княжеског' достоинства* изъ три лица, и то брата Княза Милоша, Вфрема Обреновића, Предсѣдателя Совѣта, Аврама Петровиѣвића Представника Княжеског' и Томе Вучића Перишића Совѣтника Совѣта. Ово Намѣстничество (Triumvirat) управляло е Србиномъ десетъ месеци и то одъ како се преставно Князь Миланъ, па док' ни е дошао Князь Михаилъ.

25) Докторова кула и данасъ постои на Врачару. Ню е сазидано Докторъ медицине Кунибертъ.

26) Тома Вучићъ Перишићъ изради за себе у Цариграду достојанство кабинетског' Совѣтника, како бы највећий упливъ на Княза имао. Ово е изненада дошло. — Князь Михаилъ положи заклетву да ће Уставъ, као највећу светию да храни. А будући да у Уставу нигде не стои да може Пор-та произволно наименовати чиновнике у Србији, ни ти се меша у внутренъ правление, а стои да Князь може звания, не само коя постое, већъ, ако се нужда и потреба укаже и нова устроявати и лица за таква наименовати: то никако ни е мого Вучића за свог' Савѣтника примити, Еръ онда бы већъ было право нѣгово повређено. Дакле Князь Михаилъ, да бы слѣдственъ быо, како у обвезаниама, тако и у Праву свом' ни е никако мого Вучића за свог' Савѣтника примити, тим' више, што е онъ сплетке правно, да се Князь Михаилъ никако у Србию на досто-

инство свое на кое е право имао, по самомъ Уставу не позове, као и зато што е радно да се наслеђе у Династији Обреновића укине, и Князь Михаилъ ако и да Князь постане, а оно изборный. О овомъ е и Прокламация издана 1840. г. пре повратка Княза Михаила у Србию. — Вучићъ се одцепи са некимъ букачима те оде у градъ београдскій гдѣ се Турцыма у наручя преда. Изъ града београдскогъ оде у Цариградъ, гдѣ е кодъ Турака радио, да га они одрже и Правительство Княза Михаила оборѣ. Турцы му явно помоћи ни су могли; ерѣ е Князь Михаилъ независимъ быо у смотрењу унутрашнѣгъ управляня; но ипакъ му даду мигъ, шта треба, да чини. — Ни е дуго време прошло, Вучићъ и нѣгови еднотеленицы добию помилованѣ, да се могу у Србию повратити. Но да л' е Вучићъ мировао, то најболѣ сведочи година 1842.

27) У Србији светкуе се: Данъ Првозваногъ Андреа, као далѣ избавленя Србскогъ одъ Турака. То е добро! Ал' исто тако добро бы было, и камо срећа да се искрено почне светковати у свакога срцу: *Успение освете; Воскресение устава и правде; Сошествие слоге; Рождество любви и благовештение праве слободе!* — Онда бы много више између Срба и свию народа уобщте добра было, те не бы люди часъ ловцы, а часъ зечеви бывали. Као оно на Жабарима 1842 год. — То бы требало, а не обманъивати народъ противъ оны лица, коя су землю до ондашнѣгъ благостаня довели, подизати буне, безъ узрока кое народъ до просячине доводи и затире. — Онай новацъ, кои се издаде за ово неколико година, кое Турцыма, кое онымъ подлецима, да овогъ или оногъ кушаю и на

коекакве беспослице наводе; бољъ бы было, да се е употребио на зиданѣ сръбског' Свеучилишта и подизанѣ народны училишта. Ал' тако е! гдѣ су люди властолюбиви, самолюбиви, себични и грабљиви; гдѣ се не гледи на нравственну обшту, но само на вештествену и собствену користь. — Гдѣ е по несрећи овако, там' нема напредка, там' среће народне нема!

У Србији диже буну Тома Вучићъ Перишићъ противъ Княза Милоша 1839. године, а 1842 године противъ Княза Михаила Обреновића и обману народъ сръбскій, да онъ не иде противъ Княза, већъ противъ оны, кои су дигли данакъ одъ 5 на 6 талера. Е ли подиго буну противъ Княза? то е фактично! то ће обелоданити Историја... Народъ Вучићу повѣрова... Ал' да е Вучићъ казао: Ајдете браћо противъ Княза Милоша или Княза Михаила, народъ бы га одма каменѣмъ, као што е и заслужио, затрпао; ерѣ е народъ сръбскій възъ благодарности яко приврженъ како отцу тако и сыну. Но онъ докъ ни е добио народъ на свою руку обманѣвао га е да иде противъ Попечителя и т: д, О овомъ читай књигу подъ именовъ: „Обреновићи“ у Бечу 1853 године издану на страни 25-ой. — Но я само желимъ Србству напредакъ, кои зависи одъ любви и слоге. Я ово не пишемъ узалудъ. Међутымъ како ко прими. Я се емъ добро семе, а на какву ће землю пасти не знамъ; можда на каменъ ил' у триѣ; о чему читай Еванђелие; па ком' и ово не помогне, томъ ће за цело поћи кука и мотика. Зато љу о таковимъ казати:

Не треба свеће слепомъ палит',
Нит' свиркомъ глувог' веселит'! —

Ово се односи на оно време, докъ ни в народъ прошле године о свето-андрейской скупштини воспоставио свога избавителя, данасъ срећно владаюћегъ Свѣтлогъ Княза Милоша Обреновића Првогъ.

28) Године 1850.

29) Хвала Богу, на провиђеню нѣговомъ, надежда се о ланьской свето-андрейской скупштини испуни.

30) Богиня женитбе.

31) Испунило се о Илѣну дне 1853 год. у Бечу, кадъ се в миропомазаникъ венчао са снѣтелномъ Грофиньомъ Г. Юлианомъ Хунядій. (Види ускликъ приликомъ торжественог' венчаия.)

32) Одъ 1842 до 1853 огдине и далъ до св. андрейске скупштинѣ 1858 године.

33) Време одъ 1853 на до свето-андрейске скупштинѣ 1858 године.

34) Оставлѣнъ избавителѣмъ Србиѣ Княземъ Милошемъ Обреновићемъ Првимъ.

35) По чему в имао уставъ живота, кадъ су сви они подъ пређашњомъ владомъ гонѣни и зоставлѣни бивали, о којма се држало, да су привржени и одани свѣтлой династїи Обреновића, а свето-андрейска в скупштина сведокъ, да в цео народъ истой оданъ и приврженъ, признаваюћи Княза Милоша за избавителя свога.

36) Кулу су ову сазидали Турцы и у течаю времена већъ в сасвимъ опада была и срушила бы се,

да в ни в пређашнѣ правительство за полит. кривце, оправило, кою в Свѣтлый Князь Милошъ Обреновићъ I ове год. дао запалити и са земљомъ сравнити, да се овомъ прождиралу людства ни трага не зна; а народъ изъ благодарности за ово човеколюбиво дѣло назове свое Окружие Княжевачко, а окружну варошь у место Гургусовацъ, *Княжевацъ*.

37) Мудру промену, за кою има Србия благодарити свето-андрейской скупштини 1858 године кою в мудро руководно многозаслужный г. Стевча Михайловићъ

С В Е У С Л А В У

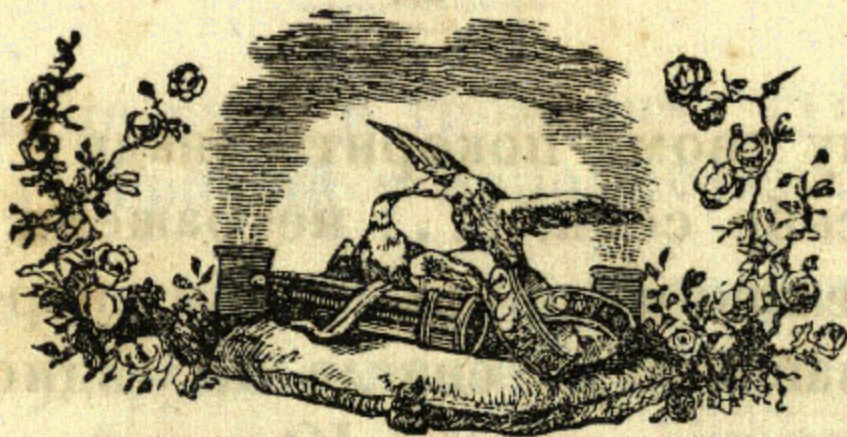
СВѢТЛѢЙШЕ ДИНАСТІЕ

О В Р Е Н О В Ш Ъ А

одъ

М. Д. Рашика.

THE
OFFICE OF THE
SECRETARY OF THE
NAVY
WASHINGTON
D. C.

У С К Л И К Ъ

ПРИЛИКОМЪ

ТОРЖЕСТВЕНОГ' ВЕНЧАНЯ

НЪГОВЕ СВЪЛОСТИ

МИРОПОМАЗАНОГЪ КНЯЗА И ГОСПОДАРА

МИХАИЛА МИЛОШЪ ОБРЕНОВИЧА

СА

СНЯТЕЛНОМЪ ГРОФИНЬОМЪ

ЮЛИЯНОМЪ ХУНЯДИИ

О Илїиву-дну. 1853 годѣне,

Да срећна данка Србство што дочека.
Радости пуна одъ толиког' века! ...
Ерѣ сунце ярко Богомъ полюбљѣно
Къ олтару ступи, и бы сѣдинѣно
Са луномъ дивномъ окићеномъ звездамъ,
Безбройшимъ уресомъ на небесма там'. —

То сунце ярко Князь є нашъ Михаилъ,
Столећа овог' правый Србства Ахиль, ...

Кой уму своме покорити знаде,
Самъ себе себи, нетражећи владе
Надъ земльомъ ономъ и онимъ народомъ,
Нѣму законно за свагда наслѣдномъ. —

А луна та е красна Юлианка, —
Оног' на гласу Сибинянинъ Янка
Праунука, а наша сад' Княгиня.

Лепша, коя е одъ свию Богиня! . . .
Та! сама Хеба морала б' с' уклонит'
Лепшой одъ себе и нъой се поклонит';
Ерѣ сунце ярко ню е осветлило,
Ком' ће быт' она вазда десно крило. —

Зато продужи с' вѣкуй милый данче!
Да т' вазда слави поздно Србиянче,
Кад' Князь му с' милый свечанно сачета,
Ког' среѣа нека свуда вазда срета! —

А ты сад' Ртню, Овчару, Каблару,
Авало, Космаю и Црный-Врѣу!
Узвыс'те іошѣ вышше поносне главе,
О стални сведоцы! негдашнѣ славе:
Кралѣва србскіи и Душана Цара,
И оны' другіи вашіи господара,
Кои се женише, гостбе чинише,
И Србском' народу правду делише. —

То време опетѣ данасѣ е настало,
Ерѣ ев' се сунце подигло устало!
Да греє своим' стогубим' зрацыма,
И неда више црным' облацыма

Да васъ покрию, и громовима туку . . .
И народъ сръбскій у црно обуку

За то празнуйте, весело ликуйте!
И наду у грудма вашим' негуйте,
Да ће вам' сунце и опеть сїннути
И яди горки за свагда минути! —
То каж'те свима, па некъ се веселе.
Єрь имъ Богъ испуни, што давно желе! —

ГЛАСЪ СЪ ОВЕ СТРАНЕ САВЕ

СВѢТЛѢЙШОЙ КНЯГИНЬИ

ЮЛИЯНИИ М. ОБРЕНОВИЋА.

Дична Луно, спроводнице сунца!

О! спроведи нашег' милог' отца

У нѣгове бѣле, дивне дворе,

Гдѣ се пѣсме само съ нѣмѣ оре,

Гдѣ се Сава у Дунавъ улива,

Гдѣно Тимокъ обале омїива,

А и Дрина рѣка валовита

И Морава тече плаовита.

Там' є сунца нашег' постойбина
 Там' є нѣг'ва и наша дѣдина.
 Тамо сунце ярко намъ спроведи,
 Гдѣ с' борише нѣг'ви славни дѣди
 За Христову вѣру и слободу
 Благо земли и србском' народу! —
 Там' є сунца нашег' постойбина,
 Там' нѣгова и наша светиня,
 Гдѣ му свѣтлый родитель остави:
Наслѣдственность, чим' себе прослави,
 Чегга сад' се свакій Србинъ сеѣа
Наслѣдственность, да є землѣ среѣа...
 Дична луно, Княгиньо нам' мила!
 Нашег' сунца, Княза Михаила,
 Коя с' данасъ у станю єдина
 Мила наша достойна Княгиня,
 Да се шеташъ по бѣлым' вам' двори
 Док' сте млади и живота зори.
 Дай о Боже! да с' скоримъ видимо
 И да Васъ мы онда поздравимо,
 Све по нашем' старом' обычаю,
 Наши' дѣда' милом' завичаю:
Живио нам' Княже Михаило
И Княгиня нѣг'во десно крило!
Богъ имъ дао здравлѣ и веселѣ
И подмладакъ, єрѣ сви то сад' желе! —

*) Ову самъ песму іошъ 1854. год. у Бечу у мом' календару подѣ насловомъ: „Войвођанинъ“ печатао.

М Ы С Л И

СРБИНА СЪ ОВЕ СТРАНЕ САВЕ

СВѢТЛѢЙШЕМЪ И МИРОПОМАЗАНОМЪ

КНЯЗУ-ПРЕСТОЛОНАСЛѢДНИКУ

МИХАИЛУ М. ОБРЕНОВИЋУ.

1

На те мыслимъ сунце рода мога,
Свакогъ часа у животу момъ,
О Тебъ молимъ свемогућегъ Бога
И предрагомъ, о животу твоёмъ.

2

На Те мыслимъ, кадъ у зори руйной
Први сунца укаже се зракъ,
Да ћешъ негда, а у ноћи бурной
Разагнати свакій страхъ и мракъ.

3

На Те мыслимъ, кадъ у тихой ноћи,
У ведрине неба погледамъ,
Па се пытамъ: кадъ ће време доћи?
Да Т' међъ нама опетъ угледамъ?

4

На те мыслимъ, кад' гледамъ у цвеће,
 Одъ ког' бы Ти вѣнацъ оплео,
 Али вѣнацъ, кой увенут' не ѣе,
 Невена бы у нѣг' уплео. —

5

И кад' саблю димискию видимъ,
 Опеть вѣруй! мыслимъ на Тебе,
 И у себи одъ свегъ срца желимъ:
 О, да б' она дичила Тебе!

6

Када перѣ и челенке видимъ,
 Тад' предъ очи Твой ми с' стави ликъ,
 К'о да Тебе окићена гледимъ
 И свеслава чуемъ дивный кликъ. —

7

На Те мыслимъ усредъ туге мое,
 Кад' ме цѣо заборава свѣтъ;
 Тад' се сетимъ све доброте Твое,
 Свагда свѣже, к'о зимзелень цвѣтъ.

8

И у самом' смртном' часу моме,
 Не ѣу престат' о Теб' мыслити,
 Молек' Бога о животу Твоме,
 Утѣшень ѣу духъ мой пустити.

88
Бродъ спасенія нашегъ.

Кад' се буря, страшанъ диже олуй,
Свако виче: *Господи помилуй!* —
О помилуй! и спаси насъ Боже!
Свак' призивлѣ Тебе, кой све може!...
Све Ты можешъ створителю света;
Єрь Теб' ништо у ничем' не смета....
Ты положи законе пре вѣка,
Юшъ и онда, кад' не бы човека,
Кой да т' слави, преузноси, диже,
Па и мравежъ и све што гамиже. —
Све се плаши бурѣ и олуе,
Были мрави, были люте гуе! —
Єрь предвиѣа слутню зла времена,
Све безъ душе тражи тад' слемена;
Гдѣ бы главу, животъ избавио
Творца свога што живи славио.....

* *
*

Олуй, вѣтаръ свашто у высъ диже,
Съ лица землѣ у воздухъ подиже;
Све противно ломи и потире
И односи тамо у етире;
По том' баца изъ высине горе
Ил' на землю ил' бездано море;
Ол' разпршти све у атомъ самый
Развеява равно лакоу слами. —
Што бы цѣло, сад' су части само
Погледайте сви Срби онамо:

На градъ Призренъ Душана престолъ
 Па видите, ко се тамо колъ,
 Све чистъ Србинъ и Србског' имена,
 Царъ Душана рођена племена.
 Вы видите, очи затворате,
 Па и онда, кад' и Турци прате,
 Као жертву кивно да заколю,
 Или срамно набию на колю...
 То е гадно и башъ одъ насъ ружно,
 Да трпимо вазда робство тужно!
 И то данасъ деветнайстог' века,
 Када зна се, шта е цѣль човека....

* * *

Безъ просвете нема ти слободе,
 Вѣруй мени васъ Србскій Народе!
 Коя рађа: любовъ, слогу, кѣри
 Свы збития, коя стопе мери,

* * *

Безъ просвете напредка ти нема,
 Безъ просвете све унива дрема!...
 Слобода се слогомъ задобива,
 А сужанъство крвлю тек' умива!...

* * *

Мрва съ мрвомъ слюбисе, едини....
 Боже благій! Србство уедини! —
 А и капля са капљицомъ воде,
 Видишь ли то?... ты о! Србскій роде!
 Да и мртве едине се ствари,
 Само да се единство не кваря....

У єдинству напредує цѣло
 А иначе ко и свако тѣло
 Распада се, кад' оно болує
 И безъ вѣтра и сваке олує.....

*

* *

Слога тѣло може да одржи
 А неслога гробъ му копа бржи,
 Юште бржій, него што мыслимо,
 Па после се на судбу тужимо! —

*

* *

Олуй прође пре четири вѣка,
 Кад' се проли на Косову рѣка
 Срб-юнака, све одъ крвце праве
 Кой падоше, Србство да прославе!...

*

* *

Падажъ онай на Косовомъ Полю
 Юшъ и данасъ задає нам' бóлю;
 Сръ Царство нам' тад' подъ ярамъ паде,
 И цѣло се у части распаде!

Све є наше у прахъ измрвлѣно,

Срце нам' є свима исцрплѣно!

Землѣ наше, све туђе посташе;

Сръ и Турци за се отимаше.....

Босна земля, Кралѣвство бы Србско,

А сад' влада Мусулманство дрзко! —

Шта да кажемъ за Ерцеговину

Часть одъ Босне и ону краину;

Рашке име, заръ да се избрише

Съ Земљошара, а Србство там' дише:
 Онимъ духомъ Цара нам' Душана,
 Ако да е Рашка измешана.
 Тамо полъ близу е Косово,
 Гдѣ с' крвь проли за име Христово;
 Там' гробъ и сад' Милошъ Обилића,
 Ено! до нѣг' Иванъ Косанчића;
 Па друга имъ Топлице Милана,
 Можешъ видит' сваког' белог' дана! —
 Они жертва за Србство падоше,
 А падежа Србског' не видоше,
 Кой насъ ево, и данасъ јошъ гони
 Збогъ ког' Србство грозне сузе рони;
 Ђрѣ робъ сад' е, кой господаръ пре бы...
 Међу Србствомъ тога пређе не бы...
 Свак' владаше своимъ управляше
 И свак' своимъ задоволянъ беше;
 А сад' ево четиръ века прође
 Србство спава, слобода не дође
 Не ће доћи јошъ за четиръ века,
 Оном', кой е у спаваню чека. —

*
* * *

Слобода е за умна створеня,
 Ал' слободе нема тек' безъ мреня....

*
* * *

Васкресава, кой за све умире....
 Райска врата и сама му с' шире! —

Земля тужи, небо се весели,
 Кад' са землѣ на небо с' пресели,
 Кой за народъ животъ свой жертвуе
 И одлази, гдѣ с' вѣчно живуе
 Тако Милошъ и Косанчићъ Иванъ,
 И другъ њиновъ одъ Топлице Миланъ ;
 Па и Михлѣ нашего времена
 Башъ показа, да є одъ племена
 Чиста Срска, потомакъ Душана ,
 Срѣ онъ беше свуда нам' обрана.

*

* *

Само Михлу, Милошу подобни,
 Могу с' назват' Юнацы слободни,
 Смрти самой, кой гледе у очи
 Да и смръть се предъ њима укочи
 Одъ страшнаго њинога погледа,
 Далек' бега и бои се вреда,
 Да іой они кости не изкрше
 И надъ њоме ярость неизврше.

*

* *

'Вакве сынце Србъ порађа майка
 А гай іи Србъ Вила Космайка,
 Животъ, коимъ по смрти починѣ ;
 Срѣ потомство вазда іи споминѣ,
 Дѣла њина бываю спѣвана
 Неувелимъ вѣнцемъ увѣнчана.
 Зарѣ не живи и сад' іошѣ Обилићъ ?
 Зарѣ не живи Иванъ іошѣ Косанчићъ ?

Заръ не живи Миланъ одъ Топлице?
 Кой дружини не поцрни лице?!
 Шта да кажемъ за Душана Цара?!
 Кома нигда не нађе се пара,
 Ког' се грдна простирала влада
 По краєвма, гдѣ Србство сад' страда;
 Србски збори, србски с' Богу моли
 Ране тешке и смртъ снети воли,
 Само да се Србство тек' избави
 Свакій жели тако Србинъ правый,
 Да с' избави истомъ одъ туѣинства,
 Оног' холог' Турског' мусулманства,
 Да му с' силомъ исламъ не намеће
 И не чини іоште зло и веће.

*

* *

Вѣтаръ, буря и олуй већъ прође
 А слобода никако не дође
 Безъ єдинства и єднаки мысли
 Ни доћ' не ће ма да кол'ко числи
 Србство Срба све способны глава
 Башъ и да њи оживљава слава,
 Старїи своїи све кршны юнака,
 Какве рађа само Србска майка

*

* *

Олуй, вѣтаръ пре него што врисне
 Србъ-морнаръ се на Море отисне;
 Свако живо олуя се бои,
 Али морнаръ напротивъ му стои! —

Олуй носи све са землѣ лица,
Али морнарѣ прелета к'о птица
Преко мора, кад' се буря диже
Бродѣ часѣ облакѣ, а часѣ дано лиже;
Пуца, кврца свака даска брода,
Шта јошѣ више заплюс кава г' вода
Горка, слана, к'о и морска свака
Ал' Србѣ-морнарѣ срца е онѣ яка,
И све гледа, да далѣ онѣ бега,
Одѣ опасног' за нѣг' вазда брега;
Те навия на пучину мора
Боже милый! кад' ће синут' зора?
Србском' роду, ой народу бѣдномѣ,
Па да рекне и онѣ веће едномѣ:
Аминѣ Боже! створителю свѣта!
Мы страдасмо одѣ туѣинца клета,
Одѣ туѣинца, нашег' удручника,
Христе спасе! спаси одѣ крвника,
Народѣ Србскій вазда православный,
Ког' е сусѣдѣ душманѣ и то главный!

* * *

Послѣ бурѣ и олуе сваке,
Да е коме видѣти юнаке,
Све бродаре Србе, крвлю праве,
Како они вишнѣг' Бога славе,
Што избави брода одѣ челюсти
Бурног' мора и таласи густы! —

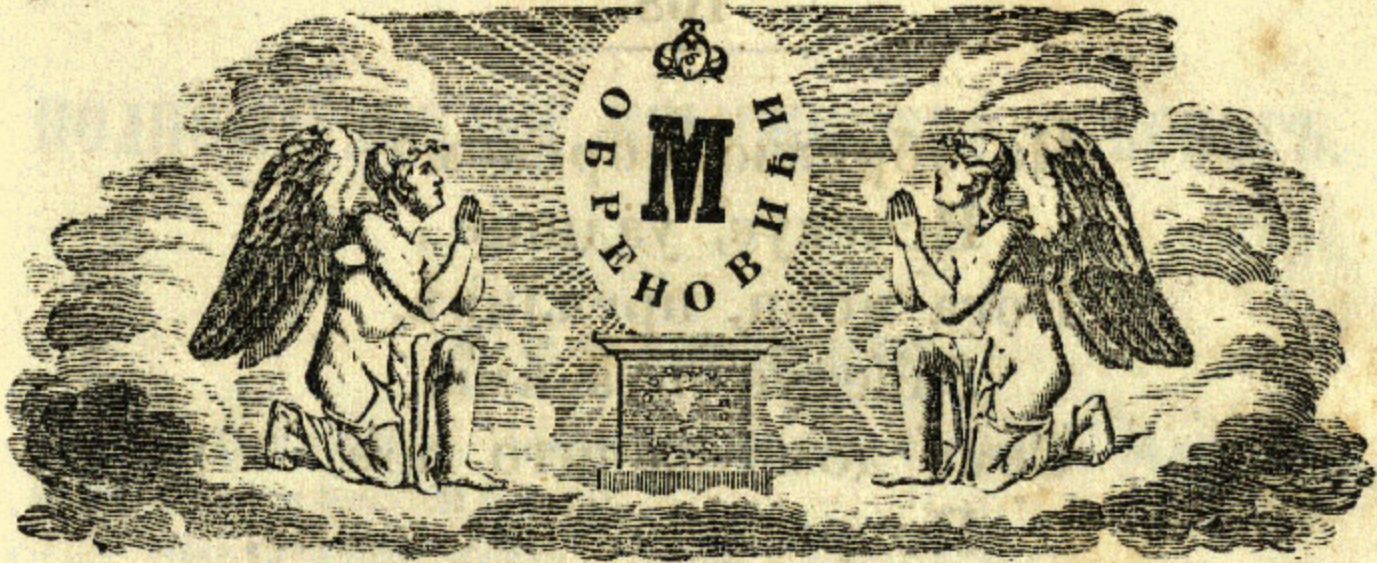
* * *

Тако исто Бога ће да слави
Быо велик' или Србчињъ малый,
Кад' с' избави одъ душманског' мора
Оног' ньиног' свагдашнѣг' злотвора! —
Тад' ће едрит' сви стари бродари;
Срѣ ће Срби быти господари
Па развити свой тробойный барякъ
За знакъ свима, да є Србинъ якъ!

* * *

Да можемо вазда быти яки,
Треба Србинъ, да с' остави свакій:
„Злобе мрзке и зависти гадне“
„Па и оне ненависти ядне;“
„Да не тражи свак' да првенствує“
„Мышлю своіомъ вазда, да царствує,“
Већъ нек' пусти и друге да кажу
Мысли свое и нека се слажу,
Како цѣли могу се постићи
Царство Србско на ново подићи.
То є браћо желя Царъ Душаиа,
А не истомъ тек' нека обмана!
Зато треба сви да прионемо
Училишта Србска подигнемо
И тымъ полеть Народу да дамо,
У просвети тако полетамо!!! —

ИЗЛИВЪ ЧУВСТВА

НАРОДА СРБСКОГЪ

ПРИЛИКОМЪ СВЕЧАНОГЪ ПОВРАТКА

СВѢТЛОГЪ

КНЯЗА ПРЕСТОЛОНАСЛѢДНИКА

МИХАИЛА М. ОБРЕНОВИЊА

ИЗЪ

ЛОНДОНА, ПАРИЗА, БЕРЛИНА И БЕЧА

У

ОТЕЧЕСТВО

28-еѣ Мая 1859 год.

Jam venit tempus et jus tuum!

Као што майка сына свогъ
Съ раширеннымъ рукама, —
Когъ ветрови завистни
На морскимма волнама,
А одъ доба дужега,
У дальину однеше

На обрежю морскоме
 Исчекуе, уздише,
 Бога моли, преклинѣ,
 Заветуе шта има,
 Само дома да што пре,
 Поврати іоу онъ сына;
 Съ такимъ истымъ желяма,
 Исчекуе любимче
 Данась ево Србия
 А Князь, Отаць Бдинче!
 Да наслѣди заслуге
 Ньиме Свѣтлимъ стечене,
 У крвавимъ и страшнимъ
 Боєвима чинѣне:
 За спасенѣ, слободу,
 Наше майке Србие,
 Кога мудро и данась,
 Око надъ ньомъ евъ бдие.

* *

Славна дѣла Отчина,
 Сынъ ѣе да продужи;
 О Свевишній! даруй Имъ:
 Здравлѣ, животъ подужи,
 И умножи подмладакъ
 ОБРЕНОВИЋ' племена,
 Некъ се свѣтли и слави
 Докъ е србскогъ имена!!!

ПОДПОМАГАТЕЛЪИ КНЯЖЕСТВА СРБСКОГЪ.

Београдъ.

Свѣтлѣйшій, владающій Князь Србскій, Милошъ Обреновићъ Првый.	50. ком.
Свѣтлѣйшій Князь, Престононаслѣдникъ, Михаилъ М. Обреновићъ.	30. ком.
Свѣтлѣйша Княгиня Юлиана Михаилъ Обреновићъ.	20. ком.
	<hr/>
	100. ком.

Совѣтъ Княжества Србскогъ.

Господинъ Стевча Михаиловићъ, Предсѣдатель, Генерал-Маіоръ, Членъ друштва у Паризу за ослобоженіе робова у Африки. 10. ком. — Господа Совѣтницы: Іованъ Вельковићъ, маіоръ, кавалѣръ, — Стоянъ Лешянинъ маіоръ, кавалѣръ — Илия Новаковићъ Подполковникъ, кавалѣръ — Стефанъ Мильковићъ Подполковникъ, кавалѣръ — Марко Дабичъ, полковникъ кавалѣръ — Г. Станойло Петровићъ Полковникъ, Кавалѣръ и Почестн. аџутантъ Свѣтлогъ Княза Милоша Обреновића Првогъ. — Данило Стефановаѣъ Подполковникъ, кавалѣръ — Матия Сямићъ Подполковникъ, кавалѣръ и Андрея Стаменковићъ, свакій по 5. книга.

Главный Секретаръ, г. Райко Лешянинъ — I. Секретаръ г. Папта Іовановићъ — II. Секретаръ г. Іованъ II. Бабићъ 3 кнѣ. — Столоначалникъ г. Филипъ Николићъ — Архиваръ г. Никола Іоксићъ — Протоколиста г. Коста Арсенивићъ — Експедиторъ г. Манойло Ранковићъ — Канцелисте г.г. Василъ С. Трифуновићъ и Димитрие Момировићъ. 66. ком.

Княжеско Представничество и Попечит. Иностранны Дѣла.

Г. Цветко Раіовићъ, Представникъ Княж. Попечитель Иностр. Дѣла, Полковникъ Кавалѣръ 5. ком. — Г. Любомиръ

А. Петровиѣвиѣ, Началникъ П. Иностр. Дѣла, кавалѣръ. —
 Г. Милоѣ Лешянинѣ, Началникъ княж. канцеларие — Г. Ми-
 ланѣ Ђ. Стойчевиѣ I. Секретарь Попеч. Иностр. Дѣла —
 Г. Мита Голубовиѣ, Секретарь княж. канцеларие. — Г. Ђата
 Авраамовиѣ Столоначал. Попеч. Иностр. Дѣла — Г. Павле
 Спасиѣ Протокол. Поп. Иностр. Дѣла — Г. Миланѣ Ђ. Ми-
 лићевиѣ Проток. княж. канцеларие — Г. Владимирь Стояно-
 виѣ Архиварь Поп. Иностр. Дѣла и княж. канцеларие — Г.
 Коста Селаковиѣ Регистраторь — Г. Тодорь П. Радойко-
 виѣ експед. княж. канцел. и Попеч. Иностр. Дѣла — Г. Ва-
 са Живановиѣ канц. княж. канцеларие и Арсениѣ С. Стоя-
 новиѣ Поп. Иностр. Дѣла. 17. ком.

Изъ Главне Контроле.

Г. Давило Даниѣ, Предсѣдатель — Г. г. Членови: Стоянѣ
 Ђ. Спасиѣ, — Илиѣ Маргетиѣ — Сима Протиѣ — Ми-
 лованѣ Т. Янковиѣ Комесарь — Г. г. Рачуноспытатели I.
 класе: Јованѣ Савиѣ, — Христифорь Соларь, — Мияило Ра-
 дивоѣвиѣ, — Груица Ивановиѣ, — Дмитриѣ Јокиѣ и Мар-
 ко Поповиѣ. — Г. г. Рачуноспытатели II. класе: Ђорђе
 П. Станишиѣ, — Ђремиѣ Аксентиѣвиѣ, — Јованѣ Живади-
 новиѣ, — Никола Јовановиѣ, — Филипѣ Ковачевиѣ и Јованѣ
 Смиляниѣ. — Г. Тома Цинцаряновиѣ Секретарь — Г.
 Младенѣ Радойковиѣ изванред. Архиварь — Г. г. канцелисте:
 Любомирѣ Теодоровиѣ, — Коста Лекиѣ и Тодорь Петро-
 виѣ. — Г. П. Матиѣ практик. 22. ком.

Изъ Попечительства Финансиѣ.

Г. Теодорь Хербезь, Попеч. Полковникъ кавалѣръ 5. ком.
 — Г. Веннаминѣ Розмировиѣ Правобранитель Правител. —
 Владимирь Јовановиѣ Секретарь Одѣл. Промышленности —
 Г. Павле Марковиѣ I. Столоначал. — Г. Милошѣ Трифу-
 новиѣ Архиварь — Г. Јованѣ Игнатовиѣ Проток. — Г. Вла-
 димирь Савиѣ експедит. — Г. Дмитриѣ Јовановиѣ канце-
 листа. 13. ком.

Изъ Одѣлення казначейства.

Г. Миланѣ Д. Давидовиѣ, Началникъ, главный казначей
 — Г. Риста Петровиѣ I. кнѣжководитель — Г. Стойко Дими-
 триѣвиѣ II. казначей — Г. Радованѣ Милованчевиѣ I. Рачу-
 испитатель — Г. Дмитриѣ Динуловиѣ I. Столонач. кавалѣръ

— Г. Александеръ В. Лазаровићъ II. књиговод. — Г. Миян-
ло Јовановићъ II. Рачуносп. — Г. Јованъ Топал-Павловићъ
Проток. 2. кн. — Г. Александеръ Васовићъ Архиваръ — Г.
Петаръ И. Пантелићъ броячъ — Г. Милошъ Николаевићъ кан-
целиста. 12. ком.

Изъ Одѣлення удовичкогъ Фонда.

Г. Васа Ђорђевићъ Руководителъ — Г. Алекса Рашко-
вићъ књиговодителъ — Г. Светозаръ Стефановићъ Рачуно-
испытателъ — Г. Аврамъ Павловићъ канцелиста. 4. ком.

Изъ Попечительства Правосудия.

ГГ. Ђвтимие Угричићъ, Попечителъ Правосудия и Про-
свештениа 5. ком. — Никола Христићъ Помоћникъ Поп.
Правосудия и Просвешт. — Ђорђе Ценићъ, Началникъ Попеч.
Правосудия — Ђфремъ Барловъ I. Секретаръ — Миланъ Ко-
вановићъ I. Столоначалникъ — Аѣмъ Димитриевићъ Архиваръ
и Протоколита — Миланъ Созонтиевићъ иначе Јовичићъ —
Миланъ Бучовићъ — Димитрие Илићъ практикантъ.

13. комада.

Изъ Попечительства Просвештениа.

ГГ. Милованъ Спасићъ Началникъ — Димитрие Дими-
триевићъ I. класе Секретаръ — Савва Сретеновићъ I. кла-
се Секретаръ — Димитрие Нешићъ II. класе Секретаръ —
Никола Новаковићъ II. класе Секретаръ — Лазаръ Димитри-
евићъ рачуноводителъ Поп. Правосуд. и Просвешт. — Алек-
са Цимићъ Протоколита, Архиваръ и Регистраторъ за се-
стричине Катарину и Ђлену, кѣри г. Томе Стояновића ов-
дашнѣгъ трговца и крояча 4. књиге — Марко Ђорђевићъ Ек-
спедиторъ Попеч. Правосуд. и Просвештениа — Илиа Лу-
квичъ Канцелиста. 12. ком.

Изъ Попечительства Внутренни Дѣла.

*Скупно г. Алимпие Богичъ Тодоровићъ
Практик. Поп. Вн. Дѣла.*

Г. Г. Миливой Јовановићъ Попеч. Внутренни Дѣла Полков-
никъ Кавалѣръ 5. кн. — Ђфремъ Груићъ Помоћникъ Попе-
чителъ. Внут. Дѣла. — Јованъ Ристићъ Началникъ Полицай-
ногъ Одѣленя — Др. А. Медовићъ, Секр. Одѣла Санитетскогъ —
Јованъ Протићъ Рачуноводителъ — Јованъ Ристићъ I. Инди-

вирь — Крста М. Петровић Столонач. Одѣлена Економичногъ — Коста П. Марковић Протоколиста Одѣл. Економичногъ — Павле Павлићевић Канцелиста — Миланъ Николић Канцелиста — Стеванъ В. Поповић Протоколиста Одѣл. Санитетскогъ — Миленко Матић Практикантъ — Константинъ Ристић Практик. — Гавриль Солдатовић Практик. — Ђорђе Ђорђевић Практикантъ

15. ком.

Изъ Касаціонногъ Суда.

Скупшо г. Стеванъ Лонгиновић експедиторъ

Г. Подпредсѣдатель Савва Шилић — Гг. Мойсело Гавриловић — Јованъ Илић — Јованъ Филиповић, — Дмитрие Матић, — Ђорђе Петровић и Ђорђе Миловановић членови; — Милосавъ Протић, секретаръ — Савва М. Грујовић Столонач. — Практикантъ Д. Р. Коплярчевић. —

10. ком.

Апелационный Судъ I. Одѣлена.

Г. Маринко Радовановић Предсѣдатель, кавалѣръ — Гг. Членови: Мата Матић — Стеванъ Араниѣкй и Михайль Георгиевић.

Апелационный Судъ II. Одѣлена.

Г. Илья Момировић Предсѣд. Капетанъ, Кавалѣръ, — Гг. Членови: Никола Х. Поповић, — Васа Грујовић за свое кѣри Катичу и Ђлку 2 ком. — Јованъ Николић Секретаръ.

Г. Ненадъ Јовановић Секретаръ — Г. Коста Драгутиновић Столоначалникъ — Г. Аксентие Туцаковић, Проток. Архиваръ и Регистраторъ.

12. ком.

Воени чиновници Княжества Србскогъ.

Командиръ I. батальона Подполк. г. Милосавъ Јоксинъ — Директоръ Артилѣрие Подполк. г. Мића Аѣимовић — Командиръ II. батал. Маіоръ г. Богданъ Прокић, Управитель артилѣр. школе, маіоръ г. Ранко Алипчић — Контролоръ, маіоръ Ђорђе Девић — Казначей Штаба, капетанъ, г. Любомиръ Ц. Яковичић, — Авдиторъ, капетанъ, г. Андрия Петровић — Командиръ I. батальона капетанъ Лука Милосавлѣвић, професоръ артилѣр. школе — маіоръ, г. Јованъ Марковић — Командири и капетани г.г. Арсение Яковлѣвић, Миланъ Павловић и Дмитрие Стоядиновић — Штабс-капетани г.г. Илья Марковић — Михайль Яковичић — Груица

Мишковићъ — Михайлъ Аголићъ — Кнѣжговод. Шт. капетанъ — г. Стеванъ Пешићъ — Управ. Тополивнице, Поручикъ г. Милутинъ Јовановићъ — Рачунов. Артилѣр. дирекцие поручикъ г. Савва Ивановићъ — Поручикъ г. Ђорђе Х. Филиповићъ пр. командиръ II. батальона IV. роте — Поручикъ г. Петаръ Вельковићъ — Поручикъ г. Любомиръ Узун-Мирковићъ — Пр. аџутантъ штаба, поручикъ г. Стоянъ О. Томићъ — Професори артилѣр. школе, поручицы: Г. г. Тихомиръ Николићъ и Никифоръ Јовановићъ — Инципир. поручикъ, — г. Дмитрие Караџићъ — Военный комесаръ, поручикъ, г. Марко Катанићъ — Поручикъ г. Лазаръ Лукићъ — При Страгарскимъ бару-танама, поручикъ г. Миливой Радойковићъ — Профиантъ ко-месаръ поручикъ г. Милутинъ Вукашиновићъ — Магационеръ поручикъ г. Дмитрие Андреевићъ — При Арсеналу артилѣр. дирекцие г. г. подпоручицы: Иля М. Марковићъ — Милойко Лешанинъ — Коста Протићъ — Александеръ Николићъ — Ва-силе Јакловићъ — Арсение Станоевићъ — Любомиръ Ивано-вићъ — Стефанъ Здравковићъ — Никола Чупићъ — Профе-соръ артилѣр. школе г. Иля Чолакъ Антићъ — Подпоручикъ г. Владимиръ Николићъ Подпоручикъ г. Дамянъ Борисавлѣ-вићъ — Подпоручикъ г. Милое Симићъ — При капелани г. Подпоручикъ, г. Константинъ Надрљанскій — Дѣловод. арти-лѣр. дирекцие г. подпоручикъ Арсение Поповићъ — Рачуно-вод. страгар. барутане г. подпоручикъ, Стоядинъ Катићъ — При тополивицы: Подпоручикъ Аранђель Миленковићъ — Прав. питомецъ, подпоручикъ, г. Коста Бучовићъ — При страгар. барут. за материялъ; Подпоручикъ г. Мияило Три-фуновићъ — Г. г. подпоручицы: Миланъ Стефановићъ — Ди-митрие Ристићъ — Стоянъ Поповићъ — Евгение Милићевићъ — Јовица Нешковићъ — Аџутантъ I. баталь. подпоручикъ г. Марко Ж. Петровићъ — Подпоручикъ г. Иля Николићъ — Аџутантъ II. баталь. подпоруч. г. Петроние Тешяћъ — Под-поручицы г. г. Станко Јовановићъ и Јосифъ Протићъ — При артилѣр. школи, подпоручицы г. г. Мияило Динићъ, — Михаи-ло Вукомановићъ и Симеонъ Катанићъ.

Е с к а д р о н ъ.

Командиръ, Подполковникъ г. Радисавъ Николићъ — Поручикъ г. Стойко Павловићъ — Подпоручицы г. г. Бранко Васиљевићъ, — Јованъ Варячићъ, — Миленко Павловићъ и Светозаръ Протићъ.

Б а т е р и я.

Мајоръ г. Петаръ Я. Протићъ — Капетанъ г. Павле Петровићъ — Поручицы г.г. Никола Петровићъ и Велимиръ Стефановићъ — Подпоручицы г.г. Тоша Ђорђевићъ, — Василе Симићъ и Панта Ђеремовићъ.

Изъ Артилѣріиске Школе,

Скупио г. Ђ. Девићъ.

Гг. Питомци: Анђелковићъ, К. Митрићевићъ, Лазаръ Чолакъ-Антићъ, Драгашевићъ, Ђеремъ Марковићъ, Младенъ Илићъ, Стекићъ. А. Давидовићъ, Петаръ Аранђеловићъ.

Наредникъ Главн. Военногъ Штаба Юговъ Илићъ. Милошъ П. Миленковићъ Крагуевчанинъ Правословъ, Милошъ І. Ковићъ гвожђарскій трговацъ, Ђеремъ Ђ. Протићъ

14. ком.

Судъ Окр. Београдскогъ.

Г. Александеръ Я. Ђурићъ Предсѣдатель. — Г.г. Членови: Стеванъ Радоичићъ, — Милошъ Ранковићъ, — Милосавъ Лешянинъ и Ђорђе Јовановићъ — Г. Коста Анастасевићъ Секретаръ — Г. Боянъ Марковићъ старіи Писаръ — Г. Стоянъ Димитријевићъ Интаб. Проток. — Г. Ђорђе Живоновићъ књиговод. — Ђорђе Ђирићъ II. Писаръ.

10. кнѣ.

Началничество Окр. Београдскогъ.

Г. Јованъ Вучковићъ Началникъ, Полковникъ, кавалѣръ — Г. Тома Ковачевићъ Казначей — Г. Коста Лазаревићъ, Секретаръ.

3. кнѣ.

Уписани кодъ издавателя.

Г. Г. Ађутанти Нѣгове Свѣтлости Кнѣза Милоша Обреновића Првогъ: Миленко Теодосићъ, мајоръ — Антоние Књићанинъ капетанъ — Тодоръ Бојовићъ капетанъ — Стеванъ Лукићъ капетанъ — Михаиљъ Барловацъ Капетанъ — Г. Ар-

вадне Маринковићъ, тѣлохранитель Свѣтлогъ Княза Милоша Обреновића Првогъ. — Г. Г. Ђорђе Живковићъ, Јованъ Константиновићъ и Цветко Лазаревићъ придворни послужители. — Г. Г. Дамянъ Армашевићъ и Филипъ Яковљивићъ практиканти Княж. Канц. — Игњать Мрковићъ преводацъ разны езика. — Г. Г. Живко Стовловићъ руководитель телеграфске штацѣ у Београду — Алекса Дилберовићъ быв. профнантъ комесаръ — Гаврило Петришићъ помоћникъ Началнич. окр. Беогр. за вѣръ Юлиану — Ђока Цинцар-Янковићъ, Началникъ среза Посавско-Тамнавскогъ окр. Шабачкогъ — Јованъ Јовановићъ Свештеникъ и Катихета Гимназѣ Београд. — Марко Прокићъ изъ Жабара окр. Крагуевачкогъ — Владимиръ Л. Лазаревићъ Секретаръ Нач. окр. Београдскогъ — Светозаръ Пр. Ненадовићъ, Началникъ среза Врачарскогъ за себе, свое сынове: Александра, Добривою, Матию и вѣръ Анку 10. кл. Милутићъ Остоићъ членъ Суда, — Петаръ Атанасевићъ пекаръ — Илиа Н. Шундѣићъ пѣхот-офицеръ — Тричко Михаиловићъ трговацъ — Василе Поповићъ Стол. Апел. Суда II. Оддѣл. Никола Петровићъ Началникъ окр. Ягодинскогъ — Никола Попадићъ трговацъ и Перяникъ 3. ком. — Дмитрие Симићъ Секретаръ П. — Станко Мутавићъ чинов. Поп. Внут. Дѣла — Петаръ Јовановићъ кавецѣя — Јованъ Ђорђевићъ изъ Призрена — Велимиръ Валожичъ кнѣгопрод. 30. ком. — Ђремѣя Караџићъ, кнѣгопрод. за свога сына Константина 10. ком. 46. ком.

*Скупио г. Лазаръ Првуловићъ, практикантъ
Попечительства Просвѣщення.*

Ученицы IV. разр. Семинарѣ Београдске.

Г. Г. Алекса Јовановићъ Врблянићъ — Вучко Николићъ Београђанинъ — Живота Јовановићъ Осипачъ. — Илиа Поповићъ — Јованъ А. Максимовићъ Вранићъ. — Јованъ Поповићъ — Јованъ П. Тришићъ Идранинъ — Михаилъ А. Атанацковићъ Неготинацъ — Михаилъ Атанацковићъ Неготинацъ — Миятъ Ђ. Радосављивићъ Рибарацъ — Павле Поповићъ Катунацъ — Филипъ Поповићъ — Ђорђе Ђорђевићъ Тополацъ — Янко Бел. Ђремѣићъ.

Ученицы III. разряда Семинарѣ Београдске,

Алекса Илићъ Остружничанинъ — Аврамъ Поповићъ Бупричанинъ — Атанасѣ М. Протићъ Лозничанинъ — Гав-

риалъ Е. Поповићъ за С. Любицу — Дмитрие Іовановићъ Банија — Дмитрие Ђ. Чутурчићъ Крагуев. — Милутићъ Стокићъ Градиштанинъ — Неделько Банићъ Посаво-Тамнаваць — Радованъ Петровићъ — Цветавъ Живановићъ — Янко Гладовићъ — Савва Аѣимовићъ Грачан.

Ученици II. разреда Семинарије Београдске.

Алекса Марковићъ — Атанасие Милетићъ — Дмитрие Илићъ — Илија Симићъ Подгораць — Любомиръ Теодоровићъ — Јосифъ Ђремићъ — Миланъ Беочанинъ — Никодимъ Петровићъ — Павле Радовановићъ — Прокопие Илићъ — Несторъ Ристићъ.

Ученици I. разреда Семинарије Београдске.

Аксентие Милићевићъ — Илија Павловићъ — Коста Рашковићъ — Любомиръ Станковићъ — Никкола Поповићъ.

42. ком.

Скупио г. Неделько Банићъ Клирикъ III. разреда у семинарији београдској.

ГГ. Лазаръ Станковићъ учитель школе Каонске у окр. Шабачкотъ срезу Посаво-Тамнавскомъ. — Дмитрие Дукићъ III. раз. Мачванинъ, Јованъ Марковићъ II. раз. Валѣваць — Јованъ Милосавлѣвићъ II. раз. — Коста Поповићъ II. раз. Валѣваць — Дмитрие Поповићъ II. раз. Подрицаць — Ђ. Фремъ Аѣићъ II. раз. Валѣваць — Илија Младеновићъ I. раз. Тамнаваць — Степанъ Григорићъ I. раз. Јдранинъ — Тривунъ Молеровићъ I. раз. Валѣваць.

10. ком:

Скупио г. Теохаръ Јиковићъ трговаць.

ГГ. Спира Пирини лѣкаръ — Величаръ В. Христићъ калфа тргов. изъ В. Деспотовице — Стоянъ Дмитријевићъ интаб. проток. Суда окр. Београдскогъ и Таса Стојановићъ — Васа Борштниновићъ шлосерскій изученикъ.

5. ком.

Скупио г. Ђорђе С. Вукотићъ.

Г Г. Петаръ М. Бурмутѣвићъ майсторъ бербер. — Антонъ Клопферъ майсторъ стакларскій — Јованъ Павловићъ абациа и трговаць — Петаръ Давидовићъ калфа трговачкій, родомъ изъ Руме изъ Срема — Милошъ Вуићъ майсторъ кројчкій за супругу Юлиану — Мияило П. калфа кољ Румдеса — Любомиръ Спасићъ 3. ком. за себе, а за брата Јована

Спасића ученика V. разреда гимназ. 2. ком. — Јованъ М. Ми-
сарлић за свогъ уйка Христу Ђорђевића трговца изъ Бито-
ла (Обителън) у Турској — Милошъ Ё. Ђорђевић родомъ
изъ Валѣва — Константинъ Станковић изъ Лесковца меан-
ца у Београду — Гая Ђ. Миятовић, калфа бакалскій изъ
Београда — Дмитрие Ж. Станковић, родомъ изъ Ягодине
за сестру Персу — Ж. Стаменковић 2. ком. — Дмитрие
З. Поповић за синовицу Ёлену — Стефанъ Миленковић
терзиа — Петаръ Мирчетовић папуца за сына Стефана —
Симеонъ Илић I. разреда богословия, родомъ изъ Банске,
окр. Градачкогъ среза Посавскогъ — Паунъ Мутаковић
берберина за кѣръ Косару — Коста Јовановић берберина,
за сестрића Стефана Мутаповића — Симе Чайкановић III.
раз. богословия, родомъ изъ Сараева — Никола Дмитривић
учитель Текійскій окр. Краинскогъ — Светозаръ Г. Суботић
калфа трговачкій у Панчеву, — Ђорђе Дмитривић калфа
ликерцѣвскій, на даръ Ђорѣу Поповићу трг. калфи — Алекса
С. Вуковић калфа трговачкій — Стефанъ А. Красвић кал-
фа трговачкій — Дмитрие Јовановић гвожѣаръ — Сава I.
Босић трговацъ — Петаръ Ђорђевић бирташъ — Танасие
Богдановић бакалина изъ Београда — Јованъ Башић изъ
Требиња жебеца. 35. ком.

Г. Г. Павле Башкалфић трг. — Аксентие Мичић трг.
— Мирко Бакалинъ — Петаръ Марковић — Яковъ Станбо-
вић кавеца. 5. ком.

*Скупио е. Петаръ И. Николић писаръ
Суда вароши Београда.*

Г. Г. Јованъ Николић Предсѣдатель — Василия Бара-
ковић членъ Суда — Јованъ Пр. Стефановић членъ Су-
да — Станов Илић Секретаръ — Петаръ Стојановић Рачу-
ководитель — Милић Петровић Книгководитель — Мило
Дамяновић Прот. Дѣловод. — Никола Баряктаровић Прот.
Интаб. — Миюшко Тодоровић I. Писаръ — Петаръ И. Ни-
колић III. Писаръ — Никола Вранялић практикантъ — Ни-
кола Стефановић практикантъ. 12. ком.

Г. Аврамъ Павловић канцел. Попеч. Финансиса за свою
супругу Драгу — Г. Петаръ Матић практ. Главне Контро-
ле — Г. Анка Јокић — Г. Јованъ Д. Џимић за сына свога
Димитрия — Г. Никола Стефановић трговацъ Беогр. — Г. Анка

Јоксића любителька чытана.

6. ком.

Пречестн. г.г. Илья Новаковић протоерей и парохъ
 београдскій — X. Дмитрие Јовановић протоерей воєный —
 Честн. г.г. паросн: Обрадъ Михаиловић београдскій — Ми-
 лошъ Сушић београдскій — Новица Лазаревић београдскій
 — Константинъ Илић београдскій — Илья Яковлевичъ бео-
 градскій — Стефанъ Белый београдскій — Спиридонъ Не-
 шић београдскій — Атанасие Димић мирневскій — Дми-
 трие Божичъ вичничкій — Дмитрие Божичъ велико-селскій —
 Никодие Дамяновић винчанскій — Николаи Симић ритопеч-
 скій — Георгие Поповић Грочанскій — Јованъ Остоичъ Вр-
 чинскій — Георгий Поповић рипанскій — Живонъ Пашић
 караичкій — Миланъ Давидовић влашчанскій — Кузманъ
 Станямировић остружничкій — Теофиљ Сандић вел. мо-
 штаничкій — Георгий Јовановић белопоточкій — Панта Попо-
 вић в. иваначкій — Панта М. Белый намѣстникъ и Тодоръ
 Поповић парохъ врањинскій — Дмитрие Влайковић баће-
 вачкій — Стефанъ Живановић и Илья Дмитриевичъ леско-
 вачкій — Стефанъ Симић канатичкій — Новакъ Поповић и
 Малутинъ Поповић врелачкій — Дмитрие Протичъ и Обрадъ
 Радичић шопицкій — Петаръ Герасимовић чвбутковачкій
 — Георгий Герасимовић барошевачкій — Лазаръ Герасимо-
 вић Даросавачкій — Панта Теодоровић венчанскій — Ва-
 силие Матешевичъ сибничкій — Михаилъ Пантелић бельни-
 скій — Милошъ Бранковић стоничкій — Живота Остоичъ
 топчадерскій. —

Изъ Алексинца.

Пречест. г. Живадинъ Милойковић протоерей и парохъ
 Алексиначкій — Чест. г.г. паросн: Петаръ Милойковичъ Алек-
 синачкій — Раденко Ђремић Ђињинскій — Милованъ Петро-
 вић Мозговачкій — Живанъ Стояновић, Дмитрие Петро-
 вић и Илья Петровић Баньскій — Малутинъ Марковић
 Трговишкій — Трифунъ Стояновић Јошаничкій — Радиво
 Милетић Ражанскій — Илья Поповић Скоричкій — Мило-
 ванъ Ђремић Подгорачкій — Милета Поповић Витошевачкій
 — Радованъ Стефановић Ђићевачкій — Бранко Поповић
 Сталаћкій — Петаръ Ђуричковић Читлучкій — Ђорђе Ана-
 стасиевичъ Лабуковачкій.

И з њ В а л ѣ в а.

*Скупно г. Павле П. Козеляцъ Практикантъ
Началничества.*

Г. Г. Живанъ Антоновиъ Помѣщикъ Начал. окр. Валѣвскогъ, Маіоръ — Вукъ Носовиъ I. Писаръ Началнич. — Ивко Томиъ практик. Начал. — Яковъ Поповиъ практик. среза Подгорскогъ — Стоянъ Ђорђевиъ практик. Нач. — Радованъ Пантиъ учитель Паунскій — Јованъ Радончиъ парохъ Паунскій за сына Радонцу — Ранисавъ Филиповиъ поштаръ поште Валѣвске — Милошъ Араповиъ трговацъ за сына Милорада — Живко Ђосиъ трговацъ изъ Лопатня среза Подгорскогъ за сына Владимира 2 кн. — Хаџи Јова Нешиъ изъ Валѣва — Јованъ Кораъ за сыновца Мияла.

13. ком.

*Скупно г. Антоние Петровиъ учитель
I. и II. разреда.*

Честнѣйшій г. Никола Поповиъ парохъ Рабровачкій за сына Виѣнтія ученика IV. раз. — Г. Г. Миланъ Антоновиъ членъ Суда окр. — Дмитрие Бранковиъ членъ Суда окр. за сына Косту ученика I. разр. — Стефанъ Јоџиъ Рачуководитель окр. Суда — Стефанъ Чолак-Миханловиъ стар. писаръ Суда — Јованъ Никиъ кнѣжовод. — Миланъ Савиъ II. писаръ — Обрадъ Каравидиъ II. писаръ — Миланъ Куртовиъ Интаб. Прот. — Иля А. Јовановиъ Врбичанъ протоволиста Суда — Гаврилъ Х. Поповиъ Секретаръ Началничества окр. за сынове: Ђерема и Любомира — Павле Сабовлѣвиъ учитель рабровачкій за сына Александра — Мияло Вражалвиъ — Дмитрие Обрадовиъ трг. — Живко Тадиъ трг. за сына Милоя — Любомиръ Пејовиъ бакалинъ — Петаръ Радоевиъ трговацъ за сына Божида учен. III. раз. — Стефанъ Томиъ трг. — Светозаръ М. Томиъ трг. — Василе Лазаревиъ трг. за сына Лазара учен. IV. разр. — Бранко Васиљевиъ трг. за сына Атанася — Василе Гагиъ трг. за сына Милвоя ученика I. раз. — Трифунъ Поповиъ за сына Ђерема — Ђураъ Маријановиъ трг. — Живко С. Тодиъ трг. — Велько Михаиловиъ трг. — Живко Давидовиъ трг. — Милошъ Настяъ трг. — Стефанъ Сретковиъ трг. за сына Мияла — Милиъ Илиъ тргов. — Милованъ Тадиъ трг. за сына Драгутина учен. II. раз. — Ђвта Мар-

любовиъ трг. за сына Милорада учен. I. разр. — Срећко Теофиловиъ трг. за сына Драгутина учен. I. разр. — Марко Еремиъ трг. — Еремия П. Петаковиъ тргов. калфа — Любомиръ Сакиъ земљодѣлацъ — Любомиръ Петаковиъ учен. II. разр. — Драгутинъ Крстиъ учен. II. разр. — Радоица Манојловиъ учен. II. раз. — Алекса Кициъ учен. II. раз.

41. ком.

Окружие Валѣвско.

Пречестн. г. Живоинъ Марковиъ протоерей и парохъ Валѣвскій — Честн. г.г. пароси: Никола Марковиъ Валѣвскій — Никола Протиъ и Матия Живковиъ Буковачкій — Јованъ Поповиъ Лопатанскій — Стефанъ Поповиъ Осечанскій — Петаръ Томиъ Стубнянскій — Ефремъ Томиъ Хелинскій — Яковъ Протиъ Милчанскій — Иванъ Миловичиъ Каменичкій — Григорие Маринковиъ Причевачкій — Никола Давидовиъ Пустин. — Неша Ранисавлѣвиъ Грачанскій — Павле Илиъ Јованскій — Јованъ Поповиъ Планиничкій — Симеонъ Ивановиъ Команчкій — Тома Лукиъ Мушичкій — Матия Обуѣна Вртиглавскій — Никола Поповиъ Дивачкій — Софроние Ациъ и Даниль Петровиъ Бранковачкій — Петаръ Марковиъ Белошевачкій — Јованъ Радовчиъ Паунскій — Викентие Ковачевиъ Лайковачкій — Велимиръ Жуевиъ Славковачкій — Василие Молеровиъ Цветановачкій — Петроние Еремиъ и Јанко Еремиъ Убскій — Матия Молеровиъ Басвачкій — Лазаръ Поповиъ Непричевачкій — Андрия Панловиъ Палужкій — Любомиръ Молеровиъ Јбучкій — Павле Маринковиъ Бргулскій — Никола Дмитриевиъ Радлѣвскій — Иванъ Поповиъ Палежкій — Алекса Поповиъ Звечанскій — Стефанъ Стояновиъ Стублавскій — Јованъ Поповиъ Пироманскій — Стефанъ Митровиъ Орашачкій — Еремия Стефановиъ Врелянскій — Живо Марковиъ Таковачкій — Аксентие Стефановиъ Шевачкій — Райко Глишиъ Вуколскій — Никола Велимировиъ Новачкій — Петаръ Лазаревиъ Памбуковачкій — Јанко Лазаревиъ Докмирскій — Ашко Поповиъ Гологлавскій — Симеонъ Хелманъ Гвозденовачкій.

Изъ Крушевца.

Пречест. г. Јосифъ Поповиъ протоерей и парохъ Крушевачкій — Чест. г.г. пароси: Аксентие Протиъ, Тодоръ

Стефановићъ, Благово Ђорђевићъ, и Стойко Илићъ Крушевачкій — Андрија Николићъ Сталаћскій — Тодоръ Николићъ, Јосифъ Поповићъ и Тодоръ Милосављевићъ Врбничкій — Миленко Вельковићъ и Симеонъ Николићъ при монас. Наупари — Мина Дунићъ при Монастиру Велући, — Јанићије Михаиловићъ и Радосавъ Јовановићъ Рибничкій — Євтимие Поповићъ и Милинъ Мачумићъ Врњачкій — Михаиљ Поповићъ, Тодоръ Андријевићъ, Стеванъ Петровићъ и Євтимие Крстићъ Трстеничкій — Сава Петровићъ протобрей — Васиље Поповићъ и Никола Павловићъ Кожевинскій — Михаиљ Поповићъ, Вучко Поповићъ и Јованъ Поповићъ Врбничкій — Стефанъ Поповићъ, Милово Поповићъ, Милија Поповићъ и Стефанъ Марјановићъ Брускій — Стеванъ Недельковићъ Елашачкій — Милићъ Поповићъ и Симеонъ Максимовићъ Павличкій — Яковъ Симонвићъ Белячкій — Марко Миловановићъ и Васиље Стояновићъ Тешичкій — Миладинъ Мартиновићъ, Стоянъ Денићъ и Васиље Симовићъ Тешничкій — Дамянъ Павићъ, Тодоръ Павићъ, Васиље Стойковићъ, Миланъ Михаиловићъ и Петаръ Јовановићъ Шилѣговачкій.

Изъ Княжевца.

Пречест. г. Милошъ Стояновићъ протобрей и парохъ Княжевачкій — Чест. г.г. пароси: Манојло Стояновићъ Княжевачкій — Матеј Поповићъ Васильскій — Петаръ Николићъ Грбавачкій — Дмитрие Антонијевићъ Црнолѣвскій — Васиљ Павловићъ Лозанскій — Филипъ Недельковићъ Изворскій — Михаиљ Поповићъ Нишевачкій — Дина Павловићъ и Гойко Пауновићъ Штрбачкій — Стоянъ Недельковићъ Соколовачкій — Никола Стояновићъ Жанскій — Радойко Поповићъ Балинскій — Иванъ Мильковићъ Яковачкій — Иля Живановићъ Боровачкій — Петаръ Ралчићъ и Јованъ Спасићъ Заградскій — Риста Маринковићъ Дебеличкій — Петаръ Живуловићъ Бочанскій — Марко Игњатовићъ Трговишкій — Никола Мильковићъ Вѣнскій — Марко Пешићъ Пирковачкій.

Окружие Крагуевачко.

Крагуевацъ.

Пречестн. г. Јованъ Симеоновићъ протобрей и парохъ Крагуевачкій — Честн. г.г. пароси: Станко Дмитријевићъ и

Милосавъ Анѣлковнѣ Крагувчакій — Станко Манојловић
Белошевачкій — Јованъ Поповић Стубальскій — Милосавъ
Миханловић Ердечкій — Стефанъ Томићъ Грошничкій —
Аксенти Поповић Чуковчакій — Мированъ Николићъ Ви-
тановчакій — Стефанъ Николаєвићъ Витковчакій — Радосавъ
Бачаничъ Закутстій — Павле Рафановићъ Честинскій — Жи-
ванъ Мадаревићъ Грабовчакій — Радос Делићъ Книћскій —
Василе Поповићъ Гунцатскій — Младенъ Поповићъ Борач-
кій — Алекса Провићъ Сабойничкій — Алекса Поповићъ Ко-
ковчакій — Никола Лазаревићъ Лужничкій — Сретенъ Лу-
кићъ Жабарскій — Георгие Поповићъ Белосавчакій — Павле
Јовановићъ Ягнѣлскій — Милутићъ Лазаревићъ Ратарскій —
Илиа Поповићъ Шумскій — Стојанићъ Милосавлѣвићъ Сара-
новчакій — Любисавъ Поповићъ Јрушичкій — Милаяъ Вука-
шиновићъ и Павле Јовановићъ Рачанскій — Георгие Марко-
вићъ Баточинскій — Стефанъ Милановићъ Брзанскій — Ан-
тоние Поповићъ Багрданскій — Никола Филипковићъ Респич-
кій — Сретенъ Миленковићъ Ботунскій — Миланъ Попо-
вићъ Чумићскій — Милутићъ Николићъ Рамаћскій — Анто-
није Анѣнковићъ Домузпоточкій — Павле Матићъ Гривачкій —
Михаилъ Петровићъ и Стефанъ Георгиевићъ Тополскій —
Радос Исаковићъ Шаторачкій — Јованъ Крстићъ Јрмено-
вачкій — Неша Евгениєвићъ Брезовчакій — Ранко Михаило-
вићъ Банянскій — Миланъ Саввићъ Врбичкій — Алекса По-
повићъ Орашчакій — Иванъ Поповићъ Буковчакій — Радос
Јовановићъ Стојничкій — Милсавъ Божићъ, Светозаръ Ђор-
ђевићъ, Милутићъ Николићъ и Илиа Јовановићъ Капелани —
Коста Лазаревићъ и Милос Баряктаровићъ Дякони Кра-
гувачки.

Р а ч а.

*Скупила ее. браћа П. Вукосавлѣвићи
треговци.*

ГГ. Ранко Петковићъ трговаць и майсторъ еснафа
абаџинскогъ — Радосавъ Михаиловићъ кметъ ратарски за
сына Михаяла — Браћа П. Вукосавлѣвићи трговци — Ни-
кола Првуловићъ терзая — Сретенъ М. Ђуртовићъ писаръ
Обштине Сарановачке у срезу Лепеничкомъ изъ Бара — Ди-
митрие Сляћъ, писаръ примар. суда Обштине Кошарачке —

Аћимъ Іовановићъ калѣа абаѿинскій — Сретенъ Іовановићъ абаѿия изъ Кошарнѣ, окр. Смедеревскогъ, среза Јсеничкогъ — Васиље Стояновићъ мумѿня за брата Животу, ученика I. раз. — Алекса Радовићъ преписацъ среза Лепеничкогъ.

10. ком.

Изъ Лознице.

Пречест. г. Игњатје Васићъ протоѿрей и парохъ Лозничкій — Честн. г.г. пароси: Ивко Поповићъ Трбушничкій — Ранко Трифунувићъ Ковчичкій — Стефанъ Поповићъ Рунанскій — Іованъ Павловићъ Грничарскій — Неделько Поповићъ Добрићскій — Алекса Павловићъ Јошевачкій — Михаиљ Григорјевићъ Баданскій — Ивко Арсенијевићъ Яребичкій — Милошъ Матићъ Ступничкій — Максимъ Живановићъ Цикотскій — Живко Поповићъ Текершкій — Цветко Поповићъ Комирићскій — Тома Поповићъ Белодркванскій — Живко Поповићъ Баставскій — Богосавъ Поповићъ Ликодранскій — Арсение Нешковићъ Трешничкій — Лазаръ Поповићъ Селеначкій — Єремја Поповићъ капеланъ. —

Честн. г.г. Васиље Протићъ намѿстникъ и парохъ Азбуковачкій — Максимъ Протићъ Чвтуљчкій — Крста Протићъ Любовичкій — Теодоръ Поповићъ Горньо-Треш. — Яковъ Поповићъ Царинскій. —

Послао г. Атанасие Георгијевићъ протоколиста архидиѿезе београдске.

Изъ Неготина.

Пречест. г. Дмитрие Милојковићъ протоѿрей и парохъ неготинскій — Чес. г.г. пароси: Тома Давидовићъ негот. — Аранѣљ Николаевићъ Неготин. — Радованъ Миљевићъ Рачанскій — Стоянъ Іовановићъ Тамничкій — Ђорђе Богдановићъ Рогљѿвскій — Ђорђе Станоевићъ Мокраньскій — Илија Динячкій, Глоговачкій — Јордаѿие Радуловићъ В. Јасиковачкій — Тома Михаиловићъ Копривничкій — Станојло Станоевићъ и Живанъ Поповићъ Сиколскій — Живанъ Миловановићъ Трянскій — Райко Илићъ Штубичкій — Радос Іовановићъ Јбуковачкій — Јованъ Поповићъ Уровичкій — Јонъ Николаевићъ Брзопаланачкій — Ђорђе Поповићъ Мияяловачкій — Константињ Поповићъ и Радуљ Јаковићъ Цанѿвскій — Ђорђе Јоновићъ

Дуплянскій — Ђорђе Поповић Праовскій — Петаръ Димитриевић и Петаръ Матенћ Радувачкій — Петаръ Јовановић и Свтимир Поповић Кобишичкій — Димитрие Дулгеровић Текинскій — Константинъ Поповић Сипскій — Илия Поповић Кладушничкій — Никола Поповић Кладовскій — Петаръ Тошић Мало-Врбичкій — Станов Јовановић Велико Врбичкій — Петаръ Јовановић Корбовскій — Спасов Јовановић Велезничкій — Ђорђе Поповић Подвршачкій — Ивко Милошевић Грабовичкій — Милосавъ Вельковић и Стеванъ Ђуричић Милановачкій — Милошъ Радосивић Црнайскій — Димитрие Исаковић Майданпекскій.

Пожаревацъ.

Преч.Вићентије Протић протоврей и парохъ пожаревачкій Г.г. пароси: Василій Девић и Стефанъ Протић пожаревачкій, Кирилъ Свтић лучичкій — Ђорђе Поповић Живичкій — Петаръ Шљивић трнянскій — Милошъ Томашевић полначкій — Иванъ Игњатовић влашко-долскій — Милия Ђукић батускій — Стојко Милутиновић в.сельскій — Аранђелъ Илић и Атанасије Маринковић ореовички — Марко Райковић провачкій — Арсеније Живановић брзоодскій — Павле Радивовић арнаут-поповачкій — Стоянъ Цветковић ливадичкій — Димитрие Ђуричић породинскій — Миланъ Радивовић кушилвачкій — Тимотей Протић и Живко Протић смольначкій — Јованъ Путниковић касидолскій — Јованъ Стефановић в.црничкій — Живота Влавић поповачкій — Јосифъ Петровић маранскій — Рафанъ Димитриевић рамскій — Живанъ Стояковић кличевачкій — Димитрие Николић костолачкій — Христифоръ Нешић брадарачкій — Аронъ Новаковић дубровичкій — Михаилъ Тодоровић и Живко Илић вел. градишки — Стефанъ Петровић касилвачкій — Живота Момировић тополвничкій — Благоје Радошевић десинскій — Михаилъ Радошевић средњвскій — Павле Јанковић рабровскій — Григорие Петровић макачкій — Филипъ Поповић бикотиньскій — Антоние Пантић милвачкій — Алекса Поповић и Милутињ Тодоровић голубачкій — Милосавъ Максимовић душманѣскій — Илия Илић владуловскій — Свтимир Петковић кобиљскій — Милия Константиновић кучайскій — Симеонъ Белодедић нересничкій —

Юванъ Павловичъ дубочкій — Милосавъ Поповићъ горньо-
врушевичкій — Савва Благовићъ жагобичкій — Никола Вучко-
вићъ лозничкій — Милосавъ Ђорђевићъ вуковачкій — Илья
Ювановићъ изворичкій — Младорадъ Поповићъ млавскій —
Ранко Поповићъ свилаиничкій — Гавриль Поповићъ и Лазаръ
Пантелићъ каменовски — Дмитрие Поповићъ кулянскій —
Стефанъ Радойковићъ божевачкій — Стефанъ Анцићъ ореш-
ковачкій — Петаръ Поповићъ веллаолскій — Велчко Попо-
вићъ и Милошъ Илинъ буровачкій — Илья Протићъ, Иванъ
Николићъ и Юванъ Поповићъ капелани; — Атанасие Бранко-
вићъ и Илья Петровићъ ђакони.

И з њ З а љ ч а р а .

Скупно е. Любомиръ М. Тадићъ окр. казначей.

Г. Г. Милое Стоядиновићъ протопресвитеръ окр. Црно-
рѣчкогъ за сына Андрию — Миля Петровићъ Л. Р. намѣст-
никъ Болѣвачкій за сына Добросавъ — Станое Поповићъ па-
рохъ Грлянскій за брата свога г. Савву — Стеванъ Мило-
шевићъ парохъ Рготинскій — Миленко Рашићъ парохъ Вра-
жогрнскій — Петаръ Миленковићъ Црногораць, парохъ Под-
горичкій за кћеръ Неду — Сибилъ Ристићъ парохъ Злотскій—
Ади Матея Николићъ абация за сына Юцу — Подполковникъ
г. Сава Ювановићъ Началникъ окр. Црнорѣчкогъ за свою г.
Ленку 2 ком. — Миша Миленковићъ предсѣдатель Суда окр.
Црнорѣчкогъ за сына Милана учен. III. раз. основны школа—
Капетанъ Неша Стефановићъ помоћникъ Началнич. окр. Црн.
за свою г. Јоку 2 ком. — Капетанъ Милое Лозавићъ На-
чалникъ среза Вражогрнскогъ за сына Симеона — Василе
Лукићъ началникъ среза Завчарскогъ за сына Светозара —
Стеванъ Андреевићъ членъ Суда окр. Црнорѣчкогъ за сыно-
ве Атанасия и Николу — Милое Здравковићъ членъ Суда окр.
Црнорѣчкогъ за сынове Лазара и Благоя — Нича Симићъ
членъ Суда окр. Црнорѣчкогъ — Видое Ивковићъ помоћникъ
Управительства поштанскогъ за сынове Лазара и Миканла у-
ченике 2 ком. — Любомиръ М. Тадићъ казначей окр. Црно-
рѣчкогъ за свою кћеръ Христину — Јосифъ Хибель индустриръ
окр. Црнорѣчкогъ — Јосифъ Масло лѣкаръ окр. Црнорѣч-
когъ за сына Теодора — Миланъ Саввићъ секретаръ Суда
окр. Црнорѣчкогъ за сынове Милила и Божидара — Коста

Иовановић секретаръ Началничества окр. Црноорѣчкогъ за сына Драголюба ученика — Бранко Душчанић, новопоставленый начальникъ среза Завчарскогъ — Стоянъ Симић рачуновод. Суда окр. Црноорѣчкогъ за сына Милана — Тома Богвић I. писаръ Суда окр. Црноорѣчкогъ — Марко Становић за свою госпою Ленку и брата Луку 2. ком. — Томо Новаковић Црногораць архиваръ Суда окр. Црноорѣчкогъ за свою госпою Добру — Господична Рахила Костић воспитателька женске деце — Петаръ Ђирић учитель I. и II. разр. основны школа — Коста Обрадовић учитель Подгорачкій за сынове Плату и Любу — Младенъ Живановић Л. Р. учитель Болѣв. за сына Алексу — Алекса Здравковић трговаць изъ Рготице — Алекса Теодоровић Влашче трговаць изъ Завчара — Сима Милошевић угоститель за сына Косту — Живанъ Павловић трговаць изъ Вражогриче за сына Павла — Илия Т. Ђорић любитель кнѣжества — Петко Ђорђевић правый родолюбъ — Ватко Николић Л. П. за сына Стевана — Велько Стояновић предсѣдатель примир. суда за сына Николу — Найданъ Китић членъ примир. суда за сына Киту — Петаръ Пашић за сына Николу и Найдана — Милованъ Милетић, Кривовираць изъ Болѣвца — Баля Пешић за сына Мясосава — И. Живковић за сынове Живка и Миленка — Алекса Првуловић трговаць за кѣрь Милеву — Игнать Шуднекъ шлосеръ за свою супругу Розу — Цветко Младеновић трговаць надзир. ц. з. за сына Андрию Л. П. — Никола Цоловић трговаць и надзиратель цркве Завчарске — Марко Божиновић трговаць и надзир. ц. з. за сына Цветка — Илия Саввић Л. П. за единца сына Александра учен. 2 ком — Юта Пашић трг. и надзиратель школа за сынове Лазара и Юцу — Петаръ Вучковић марвеный трговаць Л. Р. за сына Дмитрия ученика — Живко Милен. Стефановић Л. П. великокупаць — Петко Ницић трговаць за сынове Николу и Анту — Велько Стояновић изъ Планинице марвеный трговаць — Цанко Савић марвеный трговаць за кѣрь свою едину — Урошь Милошевић марвеный трговаць и л. кнѣжества — Стоянъ Тодоровић палбанта Завчарскій и л. кнѣжества — Стеванъ Петровић писаръ примир. суда за сына свогъ Божицара. —

64. ком.

Чест. гг. пароси: Радованъ Угриновић — Станое Иовановић Грлянскій — Антоније Поповић и Теодоръ

Брайковићъ Велико-Изворскій — Стеванъ Цонићъ Крвельскій — Живанъ Пауновићъ Брестовачкій — Стоянъ Боговићъ Звезданскій — Стоянъ Марковићъ Сумраковачкій — Сибићъ Ристићъ Злотскій — Симеонъ Петровићъ Илинскій — Ђорђе Поповићъ Кривовирскій — Симеонъ Ристићъ Планиничкій — Димитрие Поповићъ Врбовачкій — Петаръ Милетићъ и Крста Милетићъ Грљишкій.

15. ком.

Окружие Рудничко.

Пречест. г. Петаръ Протићъ протоверей и парохъ Цветачкій — чест. гг. пароси: Сава Поповићъ и Лазаръ Сямовићъ Цветачкій — Стефанъ Поповићъ Бресничкій — Стефанъ Продановићъ и Евтиміе Катанићъ Мрчаевачкій — Самуилъ Поповићъ, Яковъ Поповићъ и Любомиръ Милошевићъ Мойсавски — Сретенъ Максимовићъ Трепчанскій — Никола Протићъ и Миланъ Протићъ Брусничкій — Никола Поповићъ Майданскій — Лука Николаевићъ Лютовничкій — Василие Боровняковићъ Таковачкій — Ђфремъ Ненадовићъ Савивачкій — Стефанъ Поповићъ, Стефанъ Яковлѣвићъ и Михаиъ Михаловићъ Брезанскій — Игњатіе Дамяновићъ и Матей Дамяновићъ Пранянскій — Адамъ Теодоровићъ Моравачкій — Тома Милићевићъ, Милошъ Поповићъ и Стефанъ Поповићъ Шутачкій — Илія Поповићъ, Атанасіе Симићъ и Јованъ Поповићъ Балковачкій.

Изъ Смедерева.

*Скупио г. Гаврилъ А. Јовановићъ секретаръ
Началнич. окр. Смедеревскогъ.*

Г.г. Милое Тодоровићъ началникъ окр. Смедеревскогъ маіоръ, за сынове Светозара, Любомира и Велимира 3 ком. — Стеванъ Јанићевићъ помоћникъ за сына Димитрия — Јованъ Ђорђевићъ казначей за сына Петра — Светозаръ С. Спасићъ II. писаръ Началнич. — Стеванъ С. Поповићъ практ. Начал. — Милое Майсторовићъ практ. Началнич. — Стефанъ Лазаревићъ, поштаръ Колар., за кћерь Ђлену ученицу I. раз. — Спасов С. Ранковићъ практ. Началнич. —

10. ком.

*Скупио г. Илія Хранисавлѣвићъ II. писаръ
Суда окр. Смедеревскогъ.*

Г.Г Димитрие Гавчићъ, предсѣд. окр. Суда — Стојанићъ Филипковићъ членъ окр. суда — Стефанъ Петровићъ членъ

окр. суда за сына Релю — Вуле Марковићъ члснъ окр. суда за кћерь Персанду и сына Петра 2 ком. — Милутинъ Н. Банићъ окр. протоврей — Јосифъ Марковићъ парохъ Смедеревскій— Петаръ Рашићъ, рачуноводитель суда за сына Михаила — Дмитрие Поповићъ I. писаръ суда за сына Драголюба — Живоинъ Панићъ, дѣловод. протоколста — Тома М. Мрцавловићъ интаб. протоколста — Дмитрие Бошковићъ архиваръ — Ђфремъ Миловановићъ II. писаръ — Савва Илићъ експедиторъ суда — Гаврилъ Велимировићъ парохъ Лозовичкій за сына Василя — Константинъ Майсторовићъ парохъ Азаньскій — Милошъ Петровићъ писаръ среза Подунавскогъ за сынове: Божидара и Михаила 2 ком.— Михаилъ Радовановићъ учитель Милошевачкій — Аксентие Михаиловићъ, практи. канцл. среза Подунавск. — Дмитрие Протићъ, практи. суда за сыновца Драгутина — Ђорђе Карапавловићъ, практи. суда за сестру свою Катинку — Светоликъ Ђвтићъ практик. окр. суда — Стеванъ Илићъ практи. окр. суда — Живота Милошевићъ практи. окр. суда — Јованъ Михаиловићъ практи. суда окр. — Мияво Станишићъ трговаць — Михаилъ Живановићъ трговаць — Стоянъ Я. Рашићъ трг. — Тома Янковићъ трг. — Анастасъ Христићъ трг. за сына Ђорђа — Петаръ Веселиновићъ сапунця — Дмитрие Дмитриевићъ берберинъ — Любомиръ Марковићъ и Јованъ Флорићъ преписчицы. —

35. ком.

Пречестн. г. Милутинъ Банићъ протоврей и парохъ смедеревскій. — Честн. г.г. пароси: Лазаръ Михаиловићъ и Јосифъ Марковићъ смедеревски — Михаилъ Стояновићъ коларскій — Савва Поповићъ ландолскій — Станов Поповићъ селевачкій — Матей Крупежевићъ в. кршлянскій — Алекса Ивковићъ липскій — Сретенъ Михаиловићъ радначкій — Милошъ Илићъ конштанскій — Ђорђе Јовановићъ и Аћимъ Јовановићъ осипаонички — Давидо Древяковићъ голубочкій — Алекса Велимировићъ и Гаврилъ Велимировићъ лозовичкій — Павле Миловићъ милошевачкій — Коста Јоакимовићъ и Алекса Радовановићъ паланачки — Симеонъ Михаиловићъ водичкій — Вићентие Майсторовићъ азаньскій — Стефанъ Срдановићъ и Лука Радовановићъ лаповски — Јованъ Маринковићъ марковачкій — Милвой Поповићъ старо-адибеговачкій — Михаилъ Поповићъ ново-адибеговачкій — Милошъ Поповићъ вел. плананскій — Игнать Поповићъ и Јованъ Поповићъ кр-

лѣвачкій — Андрея Саввиѣ церовачкій — Георгій Павловиѣ
кусадачкій — Петаръ Ювичиѣ ковачевачкій — Коста Мило-
шевиѣ капеланъ — Миленко Милутиновиѣ ландолскій —
Коста Майсторовиѣ азанскій — Михаилъ Поповиѣ кръ-
вачкій.

*Послао г. Атанасиѣ Георгиѣвиѣ Протоколиста
Регистраторъ и Архиваръ Архидиѣцезалне
Консистерие.*

Пречест. г. Јованъ Павловиѣ прототрей и парохъ Ша-
бачкій — Чест. гг. пароси: Матия Станиѣ и Јованъ Илиѣ
Шабачкій — Алѣксѣ Гавриловиѣ Табановачкій — Милошъ
Гавриловиѣ Дреновачкій — Андрей Симиѣ Глушачкій —
Филипъ Бериѣ Узвѣтанскій — Јованъ Стефановиѣ Ноѣай-
скій — Стефанъ Лаушевиѣ Засавичкій — Гаврилъ Бериѣ
Богатиѣскій — Дмитриѣ Бериѣ Белотиѣскій — Ранко Дра-
жиѣ Богатиѣскій — Дамянъ Илиѣ Дуплянскій — Живко
Марковиѣ Кленячкій. — Стоянъ Фрайторовиѣ Совляѣкій —
Живко Бериѣ Глоговачкій — Јанко Шокчаниѣ Црнобарскій
— Петаръ Дукиѣ и Никола Поповиѣ Бадовиначкій — Савва
Давидовиѣ Лешњичкій — Григорій Викентевиѣ Змињачкій —
Райко Рувидиѣ Слепчевачкій — Любомиръ Вујаниѣ Липо-
листчкій — Аѣимъ Симеоновиѣ Добриѣскій — Ненадъ Јова-
новиѣ Варњанскій — Никола Васиѣ Белоречкій — Любинко
Поповиѣ Бояничкій — Дмитриѣ Јовановиѣ Бонѣскій — Ва-
силѣ Николаевиѣ Кривайскій — Ранко Шешниѣ Накучанскій
— Пречест. г. Јанко Протиѣ прототрей и парохъ Брдар-
скій — Честн. гг. пароси: Любомиръ Бабовиѣ Коцелѣвчкій
— Аѣимъ Бабовиѣ Свѣлуевскій — Јованъ Лазаревиѣ Мров-
штанскій — Милошъ Поповиѣ Каонскій — Абсентѣ Фи-
липовиѣ Каменскій — Петаръ Марковиѣ Црниѣвскій — Ни-
кола Марковиѣ Јловичкій — Марко Јовановиѣ Јазавничкій
— Марко Илиѣ Провскій — Павле Кустуриѣ Крулскій —
Дмитриѣ Томиѣ Скуплянскій — Петаръ Протиѣ Мрѣено-
вачкій — Јованъ Милосавлѣвиѣ Мишарскій —

Округѣ Ужичко.

Пречест. г. Гаврилъ Поповиѣ прототрей и парохъ
ужичкій — Чест. гг. пароси: Сава Стефановиѣ, ужичкій — Сава
Трифуновиѣ Стапарскій — Михаилъ Радуловиѣ, Тома Ви-

даковићъ и Миланъ Видаковићъ Севойничкій — Елисей Васи-
 лѣвићъ и Милошъ Василиѣвићъ Радовичкій — Никодимъ По-
 повићъ Арильскій — Ђорђе Шолаићъ и Јованъ Шолаићъ,
 Брековачкій — Никодимъ Вукотићъ Бѣлеушкій — Марко Про-
 тићъ и Рвста Протићъ Бѣлодѣчвій — Ђорђе Ђурићъ и Ђфремъ
 Томићъ Мокрогорскій — Јованъ Смилянићъ и Милошъ Сми-
 ланићъ Сирогойски — Ђвтиміе Божићъ, Симеонъ Миловановићъ
 и Петаръ Костићъ Караньскій — Тома Поповићъ Ябланичкій
 Михаиљъ Поповићъ Добросеничкій — Никола Поповићъ Ку-
 љанскій — Никола Трифуновићъ и Стефанъ Туцаковићъ Ча-
 стински — Милованъ Обрадовићъ и Јованъ Милошевићъ До-
 бричкы — Милошъ Поповићъ и Јованъ Поповићъ Субѣлскій
 — Ђремія Стоянићъ, Марянъ Јанковићъ и Васиље Поповићъ
 Сѣчорѣчкій — Тодоръ Павловићъ Пожешкій — Григорій По-
 повићъ, Лука Вукосавлѣвићъ и Аксентиѣ Вукосавлѣвићъ Свој-
 дружки — Петаръ Поповићъ Гвоздачкій — Лука Прокопје-
 вићъ, Борисавъ Поповићъ, Миланъ Поповићъ и Миланъ По-
 повићъ капеланъ, Иваньички — Любисавъ Симоновићъ Рада-
 лѣвскій — Никола Грбићъ Приличкій — Сава Поповићъ Ми-
 ланѣанскій — Атанасіе Поповићъ и Драгићъ Поповићъ Бре-
 зовачкій — Лазаръ Поповићъ Косавичкій — Вукосавъ Цам-
 басовићъ и Никола Остоићъ Ковильскій — Јосифъ Протићъ
 и Нивиѳоръ Протићъ Придворичкій — Коста Поповићъ Оста-
 тичкій — Андрија Максимовићъ Дубскій.

Шабачь.

Скупио г. Никола С. Трифковићъ, практ.

Суда Окружиа Шабачкогъ.

Изъ Суда Окружногъ.

Г. Г. Теодоръ Петровићъ Предсѣдатель — Милошъ
 Поповићъ Секретаръ — Стеванъ Милойковићъ Рачуновод. —
 Арсениѣ Михаиловичъ Архиваръ — Алимпіѣ Поповићъ прот
 нтаб. за сына Луку — Димитрие Вучковићъ проток. дѣло.
 Теофиљъ Спасовићъ II. писаръ — Сретенъ Лазаревичъ II.
 писаръ за сына Михаила — Миланъ Николићъ регистраторъ
 за сына Константина — Димитрие Недельковићъ експедиторъ
 — практиканти: Јованъ Бошняковићъ — Алекса Павловићъ за
 сестриѣ Светозара — Велимиръ Глишићъ и Васиље Савићъ.

Г. Г. Янко Іовановићъ парохъ и катихета — Максимъ Петровићъ парохъ — Коста С. Янковићъ секретаръ консисторіе — Никола Алексићъ учитель и дьяконъ — Лазаръ П. Богдановићъ старіи учитель школе Лозничве — Обрадъ Богдановићъ трговаць — Иванъ Іовановићъ трговаць за сына Петра — Прока Банћъ за сына Алексу и Паю — Іованъ Павићъ трговаць — Петаръ Милутиновићъ трг. — Никола Томићъ тргов. — Коста Спужићъ трг. — Павле Тешићъ трг. — Миланъ Т. Милићевићъ трг. — Димитрие Авакумовићъ тргов. — Іоца Сямићъ трговаць — Ђорђе М. Илићъ трг. — Петаръ Јуришићъ трговаць — Пантелия Г. Матићъ трг. — Ђвта Огняновићъ Црнућанинъ терзня — Василе Миловановићъ трг. — Миланъ Гвозденов. трг. — Никола Пенцовићъ правобр. — Михаилъ Ђорђевићъ Скопаѣидя дуваниця — Яковъ Ристићъ шеѣрця и Милованъ Васићъ кафеця.

48. ком.

Изъ Началничества Окруж.

Г. Г. Владисавъ Вуюовићъ Началникъ окр. Шабачкогъ — Мата Краинићъ Помоћникъ Началничества — Ђорђе Г. Радовићъ Секретаръ — Гаврило Витковићъ илциниръ — Иванъ Л. Стойчевићъ І. Писаръ — Владимиръ І. Спужићъ ІІ. Писаръ среза Мачванскогъ за сына Драгутина — Свет. Бошняковићъ практ. за сына Владисава — Благое М. Блазнаваць — Глиша Л. Стойчевићъ — Люб. Н. Миливовићъ практиканти.

10. ком.

Изъ Чачка.

Пречест. гг. Радованъ Поповићъ протоерей и парохъ Чачанскій — Чест. гг. Василе Вукковићъ Чачанскій — Василе Протићъ и Іованъ Павловићъ Карановачкій — Милошъ Вуюовићъ Жичкій — Миленко Леваецъ и Стеванъ Недельковићъ Врбски — Тимотіе Поповићъ Вукушичкій — Іованъ Милетићъ и Михаилъ Іоакимовићъ Грачачки — Алекса Поповићъ Ржанскій — Никифоръ Ивановићъ Трнавскій — Игњатије Павловићъ, Ананіе Весковићъ и Миланъ Весковићъ Врдилскій — Радованъ Аврамовићъ Трнавскій — Вићентије Поповићъ и Іованъ Николаевићъ Ђжевачкій — Антоніе Аѣемовићъ Заблашскій — Милосавъ Миладиновићъ и Іованъ Миладиновићъ Лозачкій — Аксентије Протићъ Прилипачкій — Іованъ Янковићъ, Величко Протићъ и Веселинъ Янковићъ Гучки — Іосифъ Михайловићъ Тијанскій — Симеонъ Милутиновићъ, Василе Кон-

стантинъ и Радосавъ Вукотиъ Котражкій — Христифоръ Поповиъ, Петаръ Поповиъ и Милорадъ Поповиъ Горачиъски — Аврамъ Кнежевиъ, Миляъ Поповиъ и Юсифъ Поповиъ Каонскій.

Окружие Ягодинско.

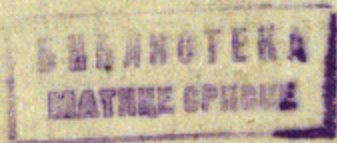
Ягодина.

Пречести. г. Юванъ Дмитриевиъ Протоверей и парохъ Ягодинскій — Честн. г.г. Пароси: Милосавъ Милетиъ Ягодинскій — Живанъ Ђорђевиъ Рибарскій — Павле Крецовиъ Каништанскій — Илия Яковлѣвиъ Драгоцветскій — Георгиъ Мяханловиъ Бунарскій — Риста Поповиъ Рековачкій — Вукашинъ Поповиъ Ратковачкій — Дмитрие Вуловиъ Сабаначкій — Риста Магужиъ Сугубиначкій — Радосавъ Поповиъ Польнянскій — Савва Поповиъ Милутовачкій — Стефанъ Павловиъ и Никола Урошевиъ Дреновачкій — Дмитрие Поповиъ Ювовачкій — Панта Анђелковиъ Мнятовачкій — Стефанъ Ђвтиъ Беочичкій — Юванъ Милиъ Ивковачкій — Савва Поповиъ Лошачкій — Дмитрие Мяханловиъ Врановачкій — Антоние Поповиъ Копривничкій — Миладинъ Милячевиъ Варваринскій — Ђвта Поповиъ Катунскій — Миланъ Максимовиъ Обрежкій — Петаръ Цветановиъ Поточкій — Юванъ Поповиъ Бачинскій — Ђорђе Поповиъ Орашкій — Милованъ Арсениевиъ Залоговачкій — Живанъ Поповиъ Ковюшкій — Стефанъ Поповиъ Беловодскій — Милованъ Яковлѣвиъ Кукльинскій — Дмитрие Поповиъ Ясичкій — Симеонъ Петровиъ Капеланъ и Дмитрие Цветковиъ учитель у Ягодини.

Љупрја.

Пречести. г. Софроние Надрлянскій протоверей и парохъ Љупрјскій — Честн. г.г. пароси: Миля Поповиъ, Аврамъ Рачиъ и Никола Мариновиъ Љупрјскій — Јанко Маринковиъ Трућевачкій — Миланъ Протвиъ двориштскій — Савва Попо-

виѣ Гложанскій — .Гаврилъ Поповиѣ цривенячсій — Ра-
 дованъ Стойчевиѣ медвеѣскій — Трифунъ Милетиѣ бресто-
 вачкій — Милорадъ Стефановиѣ вонштанскій — Никола Петко-
 виѣ седларскій — Милосавъ Боговиѣ, Јованъ Стефановиѣ
 и Константинъ Поповиѣ свилайначкій — Стефанъ Поповиѣ
 намѣстникъ и парохъ парафинскій — Лазаръ Протиѣ и Пан-
 телеймонъ Поповиѣ парафинскій — Вучета Поповиѣ видо-
 начкій — Голубъ Вельковнѣ дреновачкій — Милойко Петро-
 виѣ главачкій —

Р₁₉Ср II 958.1

